

PL

PL

PL



KOMISJA EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 12.7.2010
KOM(2010)368 wersja ostateczna

2010/0207 (COD)

Wniosek

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY .../.../UE

w sprawie systemów gwarancji depozytów [wersja przekształcona]

KOM(2010) 369
SEK(2010)835
SEK(2010)834

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

Żaden bank, niezależnie od tego, czy znajduje się w dobrej czy w trudnej sytuacji finansowej, nie posiada wystarczających środków płynnych, które umożliwiłyby natychmiastową wypłatę wszystkich depozytów bądź znacznej ich części. Z tego powodu banki narażone są na ryzyko masowego wycofywania depozytów, jeśli deponenti uznają, że ich depozyty nie są bezpieczne i spróbują wycofać je w tym samym momencie. Może to mieć poważny negatywny wpływ na całą gospodarkę. Jeśli, pomimo wysokiego poziomu nadzoru ostrożnościowego, musi nastąpić likwidacja banku, odpowiedni system gwarancji depozytów spona deponentów do pewnego pułapu („poziom gwarancji”), zaspokajając w ten sposób ich potrzeby. Systemy gwarancji depozytów zwalniają deponentów z konieczności uczestniczenia w długotrwałym postępowaniu upadłościowym, prowadzącym zwykle do wypłaty udziałów wierzycieli w masie upadłościowej, które stanowią jedynie ułamek pierwotnego roszczenia.

Po komunikacie Komisji z 2006 r. dotyczącym przeglądu dyrektywy 94/19/WE w sprawie systemów gwarancji depozytów¹, rozwój sytuacji w latach 2007-2008 pokazał, że istniejący, rozdrobiony system gwarancji depozytów nie realizuje celów określonych w dyrektywie 94/19/WE w sprawie systemów gwarancji depozytów w zakresie utrzymania zaufania deponentów i stabilności finansowej w przypadku wystąpienia napięć gospodarczych. Fakt istnienia obecnie w UE około 40 systemów gwarancji depozytów, obejmujących różne grupy deponentów i depozytów oraz zapewniających różne poziomy ochrony, nakłada na banki różne obowiązki finansowe, a co za tym idzie ogranicza korzyści płynące z rynku wewnętrznego dla banków i deponentów. Okazało się ponadto, że systemy te są niedofinansowane w czasach napięć finansowych.

W dniu 7 października 2008 r. Rada Unii Europejskiej uznała, że należy przywrócić zaufanie do rynków finansowych i zwróciła się do Komisji o przedstawienie odpowiedniego wniosku mającego na celu zwiększenie konwergencji pomiędzy systemami gwarancji depozytów. Doprowadziło to do przyjęcia dyrektywy 2009/14/WE². Jednakże ze względu na to, że potrzeba szybkiego zakończenia negocjacji nie pozwoliła na rozwiązanie wszystkich nierozstrzygniętych kwestii, dyrektywa ta stanowiła jedynie środek nadzwyczajny służący utrzymaniu zaufania deponentów, w szczególności dzięki zwiększeniu poziomu gwarancji z 20 000 EUR do 100 000 EUR do końca 2010 r. Dyrektywa 2009/14/WE zawierała w związku z powyższym klauzulę przewidującą dokonanie zasadniczego przeglądu wszystkich aspektów systemów gwarancji depozytów. Potrzeba wzmocnienia systemów gwarancji depozytów poprzez przedstawienie odpowiednich wniosków ustawodawczych została ponownie podkreślona w komunikacie Komisji z dnia 4 marca 2009 r. „Realizacja europejskiego planu naprawy”³.

Główne elementy niniejszego wniosku to:

¹ COM(2006) 729.

² Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/14/WE z dnia 11 marca 2009 r. zmieniająca dyrektywę 94/19/WE w sprawie systemów gwarancji depozytów w odniesieniu do poziomu gwarancji oraz terminu wypłaty (Dz.U. L 68 z 13.3.2009, s. 3).

³ COM(2009) 114, s. 4.

- uproszczenie i ujednoczenie, w szczególności pod względem zakresu gwarancji i ustaleń dotyczących wypłaty;
- dalsze skrócenie terminu wypłaty na rzecz deponentów i poprawa dostępu systemów gwarancji depozytów do informacji na temat ich członków (tj. banków);
- solidne, wiarygodne i dostatecznie finansowane systemy gwarancji depozytów;
- wzajemne udzielanie pożyczek między systemami gwarancji depozytów, tj. instrumenty pożyczkowe w określonych okolicznościach.

W sprawozdaniu towarzyszącym niniejszemu wnioskowi przedstawiono elementy przeglądu, które zdaniem Komisji nie powinny (bądź jeszcze nie powinny) podlegać uregulowaniom prawnym. Sprawozdanie i wnioski wchodzi w skład pakietu dotyczącego systemów gwarancji w sektorze finansowym, który zawiera również przegląd systemów rekompensat dla inwestorów (dyrektywa 97/9/WE) i białą księgę na temat ubezpieczeniowych systemów gwarancyjnych.

2. KONSULTACJE Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I EKSPERCI ZEWNĘTRZNI

W dniach od 29 maja do 27 lipca 2009 r. przeprowadzono konsultacje społeczne. W sierpniu 2009 r. opublikowano wszystkie 104 komentarze i sprawozdanie podsumowujące⁴, zasadniczo uwzględniono przy tym opinie zainteresowanych stron. Wielu respondentów (głównie banki i ich stowarzyszenia, konsumenci i ich stowarzyszenia, państwa członkowskie i systemy gwarancji depozytów) zgłosiło cztery kwestie, którym należy w związku z tym poświęcić szczególną uwagę:

- Prawie wszyscy respondenci opowiedzieli się za uproszczeniem i ujednoczeniem kryteriów kwalifikowania się deponentów. Kwestia ta została uwzględniona.
- Zdecydowana większość respondentów była przeciwko dalszemu skróceniu terminu wypłaty; wielu z nich przekonywało, że przed kolejnym skróceniem terminu należy najpierw ocenić doświadczenia związane z nowym, przewidzianym w dyrektywie 2009/14/WE, terminem 4–6 tygodni. Komisja utrzymuje, że obecny termin jest zbyt długi, aby zapobiec masowemu wycofywaniu depozytów i zaspokoić potrzeby finansowe deponentów. Zdecydowana większość respondentów poparła włączenie systemów gwarancji depozytów już na wczesnym etapie, gdy wzrasta prawdopodobieństwo ich uruchomienia. Zostało to uznane za niezbędne do skrócenia terminów wypłaty i uwzględniono to we wniosku.
- Zdecydowana większość respondentów opowiedziała się za finansowaniem *ex-ante* systemów gwarancji depozytów i uzależnieniem składek na ich rzecz od ryzyka. Kwestia ta została uwzględniona.
- Opinie były podzielone co do tego, czy systemy wzajemnych gwarancji powinny być objęte dyrektywą. Zadaniem tych systemów jest ochrona instytucji kredytowych, a w szczególności zapewnienie ich płynności i wypłacalności. Takie systemy gwarantują inny poziom ochrony deponentów w porównaniu z ochroną zapewnianą przez system gwarancji

⁴ Zob. http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/2009/deposit_guarantee_schemes_en.htm.

depozytów. Jeżeli, z powodu wsparcia udzielonego z systemu wzajemnych gwarancji, nie dochodzi do upadłości banku i świadczy on nieprzerwanie usługi, nie ma potrzeby spłacania deponentów. System gwarancji depozytów zostaje natomiast uruchomiony jedynie w przypadku upadłości banku. Niniejszy wniosek nie wpływa w żadnym stopniu na funkcje stabilizacyjne systemów wzajemnych gwarancji, poprawia natomiast sytuację deponentów, którzy będą mogli teraz dochodzić swoich roszczeń wobec tych systemów, jeśli nie będą one w stanie zapobiec upadłości członka.

Na potrzeby opracowania niniejszego wniosku skorzystano z pomocy ekspertów zewnętrznych. W marcu 2009 r. odbyły się nieformalne rozmowy z ekspertami⁵. Na trzech spotkaniach grupy roboczej ds. systemów gwarancji depozytów, które odbyły się w czerwcu i listopadzie 2009 r. oraz w lutym 2010 r., państwa członkowskie przedstawiły swoją wiedzę fachową. Wspólne Centrum Badawcze (WCB) Komisji przedstawiło sprawozdania na temat poziomu gwarancji (2005 r.), ewentualnej harmonizacji mechanizmów finansowania (2006 r. i 2007 r.), skuteczności systemów gwarancji depozytów (2008 r.) i potencjalnych sposobów wprowadzenia w UE składek uzależnionych od ryzyka (2008 r. i 2009 r.)⁶. Prace te wspierało europejskie forum gwarantów depozytów (EFDI), które w 2008 r. również ukończyło szereg sprawozdań dotyczących poszczególnych kwestii⁷. Prace te uwzględniono w przygotowywaniu niniejszego wniosku. W przygotowywanie niniejszego wniosku ściśle zaangażowany był również Europejski Bank Centralny.

3. OCENA SKUTKÓW

Dyrektywa zmieniająca obowiązującą dyrektywę stanowi najwłaściwszy instrument. Komisja zdaje sobie sprawę z łącznych skutków obecnych i przyszłych środków prawnych dotyczących sektora bankowego.

3.1. Zalecane warianty

Ogółem oceniono ponad 70 różnych wariantów strategicznych. Główne warianty uznane za zalecane to:

- uproszczenie i ujednoczenie zakresu gwarancji;
- skrócenie terminu wypłaty do siedmiu dni;
- wyeliminowanie praktyki kompensowania zobowiązań deponentów z ich roszczeniami;
- wprowadzenie wzoru formularza informacyjnego, który wymagałby podpisu deponenta oraz obowiązkowego odwołania do systemów gwarancji depozytów w wyciągach z rachunków bankowych i reklamach;
- ujednoczenie podejścia do finansowania systemów gwarancji depozytów;
- ustalenie docelowego poziomu środków systemu gwarancji depozytów;

⁵ Zob. http://ec.europa.eu/internal_market/bank/guarantee/index_en.htm#roundtable.

⁶ Wszystkie sprawozdania dostępne są na stronie: http://ec.europa.eu/internal_market/bank/guarantee/index_en.htm.

⁷ Odpowiednie sprawozdania wydane w maju 2008 r. przez EFDI są dostępne na stronie www.efdi.eu.

- ustalenie proporcji składek wnoszonych *ex-ante* i *ex-post* przez banki na rzecz systemów gwarancji depozytów;
- wprowadzenie elementów zależnych od ryzyka przy obliczaniu składek banków na rzecz systemów gwarancji depozytów;
- ograniczenie korzystania ze środków systemów gwarancji depozytów na potrzeby szerszej pojmowanych celów postępowania naprawczego wobec banków, na czym skorzystać mogą wszyscy wierzyciele banku;
- ustalenie, że system gwarancji depozytów w państwie przyjmującym stanowi wspólny punkt kontaktowy dla deponentów w oddziałach znajdujących się w innym państwie członkowskim.

3.2. Skutki społeczne

We wniosku przewiduje się, że w przypadku upadłości banku deponenci otrzymują z systemu gwarancji depozytów kwotę do wysokości 100 000 EUR w ciągu siedmiu dni kalendarzowych. Ograniczy to do minimum potrzebę interwencji ze strony funduszy publicznych. Sprawozdanie z oceny skutków jest dostępne na stronie: http://ec.europa.eu/internal_market/bank/guarantee/index_en.htm. Niniejszemu wnioskowi towarzyszy streszczenie tego sprawozdania.

3.3. Obciążenie administracyjne

Niniejszy wniosek nie doprowadzi do znacznego obciążenia administracyjnego, a jego celem jest uproszczenie kryteriów kwalifikowania się deponentów. Sprawozdanie z oceny skutków zawiera dodatkowe informacje.

4. MONITOROWANIE I OCENA

Ze względu na to, że nie da się przewidzieć upadłości banku i w miarę możliwości się jej unika, nie można zapewnić regularnego monitorowania funkcjonowania systemów gwarancji depozytów na podstawie oceny postępowania w przypadku faktycznych przypadków upadłości banków. Należy jednak regularnie poddawać systemy gwarancji depozytów testom warunków skrajnych, aby sprawdzić, czy są w stanie spełnić wszystkie wymogi prawne, przynajmniej teoretycznie. Testy te powinny stanowić część wzajemnej oceny prowadzonej przez europejskie forum gwarantów depozytów (EFDI)⁸ i przyszły Europejski Organ Nadzoru Bankowego (EBA).

5. ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

Dyrektywa zmieniająca obowiązującą dyrektywę stanowi najwłaściwszy instrument. Ze względu na to, że dyrektywa 2009/14/WE zmieniająca dyrektywę 94/19/WE nie została w pełni wdrożona, obie dyrektywy powinny zostać skonsolidowane i zmienione w drodze przekształcenia.

⁸ Zob. www.efdi.eu.

W sektorze instytucji kredytowych, z punktu widzenia zarówno swobody przedsiębiorczości, jak i swobody świadczenia usług finansowych, dyrektywa 94/19/WE stanowi zasadniczy instrument urzeczywistnienia rynku wewnętrznego. W związku z tym jej podstawą prawną jest art. 57 ust. 2 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, który został zastąpiony przez art. 53 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE). W związku z art. 54 ust. 1, art. 53 TFUE przewiduje wydanie dyrektyw w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności w ramach przedsiębiorstw takich jak instytucje kredytowe. W związku z powyższym podstawą prawną niniejszego wniosku jest art. 53 ust. 1 TFUE. Wszystkie elementy niniejszego wniosku służą realizacji tego celu i są jej podporządkowane.

Zgodnie z zasadą pomocniczości oraz zasadą proporcjonalności, określonymi w art. 5 TFUE, cele niniejszej dyrektywy nie mogą zostać osiągnięte w wystarczającym stopniu przez państwa członkowskie, natomiast możliwe jest lepsze ich osiągnięcie na poziomie UE. Proponowane przepisy nie wykraczają poza zakres niezbędny do osiągnięcia postawionych celów. Jedynie działanie na szczeblu UE daje gwarancję objęcia instytucji kredytowych działających w więcej niż jednym państwie członkowskim podobnymi wymogami w zakresie systemów gwarancji depozytów, a tym samym zapewnia jednakowe warunki konkurencji, a także pozwala uniknąć nieuzasadnionych kosztów przestrzegania przepisów w przypadku działalności transgranicznej oraz wspiera dalszą integrację rynku w UE. Działanie na szczeblu UE zapewnia również wysoki poziom stabilności finansowej w UE. Harmonizacji – w szczególności poziomu gwarancji i terminów wypłaty – nie można w wystarczającym stopniu dokonać na poziomie państw członkowskich, gdyż oznaczałoby to konieczność ujednoczenia wielu różnych przepisów obowiązujących w różnych systemach prawnych funkcjonujących w różnych państwach członkowskich, a w związku z tym można ją lepiej osiągnąć na szczeblu UE. Potwierdzono to również w obowiązujących dyrektywach w sprawie systemów gwarancji depozytów⁹.

6. WPLYW NA BUDŻET

Wniosek nie ma wpływu na budżet UE.

7. SZCZEGÓŁOWE OMÓWIENIE WNIOSKU

Przekształcenie nadaje dyrektywie lepszą i bardziej wszechstronną strukturę. Zmieniono wiele nieaktualnych odniesień. Tytuły artykułów zwiększają jej czytelność. Artykuły dotyczące zakresu dyrektywy i szereg owych definicji ułatwiają jej zrozumienie. W dyrektywie określono właściwości systemów gwarancji depozytów i ustanowiono poziom gwarancji. Po artykułach dotyczących wypłaty znajdują się przepisy dotyczące finansowania i informacji udostępnianych deponentom.

7.1. Zakres, definicje i nadzór (art. 1–3)

Dyrektywa dotyczy obecnie wszystkich instytucji kredytowych i wszystkich systemów, bez rozróżnienia. Wszystkie banki muszą przystąpić do systemu gwarancji depozytów i nie mogą zostać zwolnione z tego obowiązku. Gwarantuje to, że deponenci zawsze mogą dochodzić roszczenia wobec systemu, a wszystkie systemy gwarancji depozytów muszą być należycie finansowane.

⁹ Motyw 17 dyrektywy 2009/14/WE i (nienumerowane) motywy dyrektywy 94/19/WE.

Systemy wzajemnych gwarancji chronią deponentów, zapewniając ochronę samej instytucji kredytowej (zob. rozdział 2). Ze względu na to, że wszystkie banki są obecnie zobowiązane do przystąpienia do systemu gwarancji depozytów, systemy wzajemnych gwarancji mogą zostać uznane za systemy gwarancji depozytów, a w tym przypadku muszą spełniać wymogi określone w dyrektywie 2006/48/WE w celu zapewnienia spójności unijnego prawodawstwa. Alternatywnym rozwiązaniem jest odrębne ustanawianie systemów wzajemnych i systemów gwarancji depozytów. W drugim przypadku podwójne uczestnictwo danego banku w obydwu systemach i dodatkowa, ochronna funkcja pełniona przez systemy wzajemne mogą zostać uwzględnione podczas ustalania składek na rzecz systemu gwarancji depozytów.

Doprecyzowano definicję depozytów. Depozytami są jedynie podlegające całkowitej spłacie instrumenty, w przeciwieństwie do produktów strukturyzowanych, świadectw udziałowych czy obligacji. Pozwala to systemom gwarancji depozytów uniknąć nieprzewidzianego ryzyka, z jakim wiążą się produkty inwestycyjne.

Wszystkie systemy gwarancji depozytów muszą być obecnie nadzorowane na bieżąco i regularnie poddawane testom warunków skrajnych. Systemy gwarancji depozytów mają obecnie prawo do uzyskania od banków informacji na wczesnym etapie, aby umożliwić szybkie dokonanie wypłaty. Państwom członkowskim wyraźnie zezwolono na łączenie systemów gwarancji depozytów. Instytucje kredytowe mogą obecnie zostać wyłączone z systemu gwarancji depozytów za jednomiesięcznym, a nie jak poprzednio, dwunastomiesięcznym okresem wypowiedzenia.

7.2. Kryteria kwalifikowalności i ustalenie kwoty podlegającej spłacie (art. 4–6)

Uproszczono i ujednolicono warunki kwalifikowania się deponentów. Większości uznaniowych wykluczeń nadano charakter obowiązkowy, w szczególności wykluczeniu wszelkich organów i instytucji finansowych. Z drugiej strony uregulowaniami objęto depozyty w innych walutach niż waluty państw członkowskich UE, a także depozyty wszystkich przedsiębiorstw spoza sektora finansowego.

Nie zmieniono poziomu gwarancji w wysokości 100 000 EUR (który ma zostać wdrożony do końca 2010 r. na mocy dyrektywy 2009/14/WE). Państwa członkowskie mogą jednak podjąć decyzję o objęciu gwarancją przekraczających poziom 100 000 EUR depozytów wynikających z transakcji dotyczących nieruchomości i depozytów związanych z określonymi sytuacjami życiowymi, po warunkiem że gwarancja nie przekracza 12 miesięcy.

Przewiduje się obecnie, że należne, ale niezapisane na dobro rachunku odsetki w momencie ogłoszenia upadłości banku, muszą zostać spłacone, pod warunkiem że nie został przekroczony poziom gwarancji. Wypłata na rzecz deponentów musi obecnie zostać dokonana w walucie, w której prowadzony był rachunek bankowy. Niedozwolone jest już kompensowanie roszczeń z zobowiązaniami deponenta po upadłości instytucji.

7.3. Wypłata (art. 7 i 8)

Systemy gwarancji depozytów muszą obecnie spłacić deponentów w ciągu tygodnia. Deponenci nie muszą składać wniosku o wypłatę środków. Wszystkie informacje udostępniane deponentom muszą być w języku urzędowym (językach urzędowych) państwa członkowskiego, w którym znajduje się depozyt. Dyrektywa przewiduje obecnie, że nieuznane bądź niewypłacone roszczenia deponentów wobec systemu gwarancji depozytu mogą się przedawniać jedynie w takim zakresie, w jakim przedawniają się roszczenia systemu gwarancji depozytów w postępowaniu upadłościowym lub naprawczym.

W celu dotrzymania tak krótkiego terminu wypłaty, właściwe organy są zobowiązane do powiadomienia systemów gwarancji depozytów, jeśli upadłość banku staje się prawdopodobna. Systemy gwarancji depozytów i banki są ponadto zobowiązane do nieograniczonej wymogami poufności wymiany informacji na temat deponentów, zarówno na płaszczyźnie krajowej, jak i międzynarodowej. Instytucje kredytowe muszą być również w każdej chwili w stanie przedstawić łączną wartość depozytów deponentów (całościowe informacje o poszczególnych deponentach).

7.4. Finansowanie systemów gwarancji depozytów i udzielanie pożyczek pomiędzy nimi (art. 9 i 10)

Dyrektywa przewiduje obecnie, że dostępne środki finansowe systemów gwarancji depozytów są proporcjonalne do ich ewentualnych zobowiązań. Ochronę tych środków finansowych przed ewentualnymi stratami zapewniają ograniczenia dotyczące inwestowania podobne do tych obowiązujących w odniesieniu do instytucji pieniądza elektronicznego na mocy art. 7 dyrektywy 2009/110/WE¹⁰ oraz w odniesieniu do UCITS na mocy art. 52 dyrektywy 2009/64/WE¹¹, uwzględniające potrzebę zmniejszenia ryzyka i zwiększenia płynności. Podstawę finansowania systemów gwarancji depozytów stanowią następujące kolejne elementy:

po pierwsze, w celu zapewnienia dostatecznych środków finansowych, systemy gwarancji depozytów muszą – po dziesięcioletnim okresie przejściowym – dysponować środkami na poziomie odpowiadającym 1,5 % kwalifikujących się depozytów (określanym „poziomem docelowym”). Jeżeli te środki finansowe okażą niewystarczające w przypadku ogłoszenia upadłości banku, należy podjąć określone poniżej kroki drugi i trzeci.

Po drugie, banki muszą wnieść, w razie potrzeby, nadzwyczajne składki *ex-post* wynoszące do 0,5 % kwalifikujących się depozytów. (Jeśli dokonanie tej płatności może zagrozić sytuacji banku, właściwe organy mogą go indywidualnie zwolnić z tego obowiązku). Środki *ex-ante* będą zatem odpowiadać 75 % finansowania systemów gwarancji depozytów, a składki *ex-post* 25 % tego finansowania.

Po trzecie, instrument pożyczek wzajemnych pozwala systemowi gwarancji depozytów – w razie potrzeby – na uzyskanie pożyczki od innych tego typu systemów w UE, które łącznie mają obowiązek udzielić mu – w krótkim czasie – pożyczki do maksymalnej wysokości 0,5 % kwalifikujących się depozytów tego systemu, proporcjonalnie do wysokości kwalifikujących się depozytów w poszczególnych krajach. Spłata pożyczki musi nastąpić w ciągu pięciu lat, a nowe składki na rzecz systemu gwarancji depozytów muszą zostać podwyższone na potrzeby tej spłaty. W celu zabezpieczenia spłaty systemy gwarancji depozytów udzielające pożyczki mają prawo do wstąpienia w roszczenia deponentów względem upadłej instytucji kredytowej, a roszczenia te będą miały pierwszeństwo w postępowaniu upadłościowym instytucji kredytowej, której upadłość uszczupliła zasoby systemu gwarancji depozytów, który zaciągnął pożyczkę.

¹⁰ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/110/WE z dnia 16 września 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje pieniądza elektronicznego oraz nadzoru ostrożnościowego nad ich działalnością, zmieniająca dyrektywy 2005/60/WE i 2006/48/WE oraz uchylająca dyrektywę 2000/46/WE (Dz.U. L 267 z 10.10.2009, s. 7).

¹¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) (Tekst mający znaczenie dla EOG) (Dz.U. L 302 z 17.11.2009, s. 32).

Czwartą i ostatnią linią obrony przed zaangażowaniem środków podatników jest posiadanie przez systemy gwarancji depozytów alternatywnych mechanizmów finansowania, które muszą spełniać wymóg zakazu finansowania ze środków banku centralnego, ustanowionego w art. 123 TFUE.

Powyższy czteroetapowy mechanizm zacznie działać dopiero po 10 latach. W celu dostosowania docelowego poziomu do ewentualnych zobowiązań systemów zostanie on przeliczony na podstawie gwarantowanych depozytów (tj. uwzględniając poziom gwarancji), ale bez zmniejszenia poziomu ochrony.

Środki systemu gwarancji depozytów powinny być zasadniczo wykorzystane na spłatę deponentów. Nie uniemożliwia to jednak wykorzystania ich na cele postępowania naprawczego wobec banków zgodnie z przepisami dotyczącymi pomocy państwa. Jednakże aby uniknąć odpływu środków na rzecz niezabezpieczonych wierzycieli banku, wykorzystanie ich w tym celu musi być ograniczone do kwoty, która byłaby konieczna do wypłaty gwarantowanych depozytów. Ze względu na to, że postępowanie naprawcze wobec banków i spłata mają różne cele, środki systemu gwarancji depozytów powinny być wydzielone już z chwilą osiągnięcia poziomu docelowego, zapewniając, że realizacja podstawowej funkcji systemów gwarancji depozytów, tj. spłata depozytów, nie jest utrudniona. Pozostaje to bez uszczerbku dla przyszłej polityki Komisji dotyczącej bankowych funduszy naprawczych.

7.5. Uzależnienie składek na rzecz systemów gwarancji depozytów od ryzyka (art. 11 oraz załącznik I i II)

Składki wnoszone przez instytucje kredytowe na rzecz systemów gwarancji depozytów należy obliczać w ujednolicony sposób, zgodnie z ich profilami ryzyka. Na składki składają się zasadniczo zarówno elementy niezależnione od ryzyka, jak i elementy uzależnione od ryzyka. Elementy uzależnione od ryzyka będą obliczane na podstawie szeregu wskaźników odzwierciedlających profil ryzyka każdej instytucji kredytowej. Proponowane wskaźniki obejmują kluczowe kategorie ryzyka powszechnie stosowane do oceny stabilności finansowej instytucji kredytowych: adekwatność kapitałowa, jakość aktywów, rentowność i płynność. Dane niezbędne do obliczenia tych wskaźników są dostępne dzięki istniejącym obowiązkom w zakresie sprawozdawczości.

Uwzględniając różnice pomiędzy sektorami bankowymi w poszczególnych państwach członkowskich, dyrektywa zapewnia pewien stopień elastyczności przez opracowanie zestawu wskaźników podstawowych (obowiązkowych dla wszystkich państw członkowskich) i drugiego zbioru wskaźników uzupełniających (opcjonalnych dla państw członkowskich). W skład wskaźników podstawowych wchodzi powszechnie stosowane kryteria takie jak: adekwatność kapitałowa, jakość aktywów, rentowność i płynność. Waga podstawowych wskaźników to 75 %, a waga wskaźników uzupełniających to 25 %.

To podejście do obliczania składek uzależnionych od ryzyka wynika ze sprawozdań Komisji (Wspólnego Centrum Badawczego) z lat 2008 i 2009, odzwierciedla również obecnie stosowane podejścia w niektórych państwach członkowskich¹². Zasadniczo dyrektywa wymaga, by łączna kwota składek, które ma zebrać system gwarancji depozytów, powinna

¹² Zob. sprawozdania WCB dostępne na stronie: http://ec.europa.eu/internal_market/bank/docs/guarantee/risk-based-report_en.pdf oraz http://ec.europa.eu/internal_market/bank/docs/guarantee/2009_06_risk-based-report_en.pdf.

zostać najpierw ustalona zgodnie z docelowym poziomem środków tego systemu; następnie kwota ta powinna zostać rozdzielona – w zależności od ich profilów ryzyka – wśród banków należących do systemu gwarancji depozytów. Dyrektywa zachęca zatem do rozsądnego zarządzania ryzykiem, a zniechęca do prowadzenia działalności obciążonej wysokim ryzykiem, wyraźnie rozróżniając pomiędzy poziomami składek wnoszonych przez najmniej i najbardziej ryzykowne banki (odpowiednio od 75 % do 200 % standardowej kwoty).

Jeśli chodzi o element niezależny od ryzyka, podstawą składki jest kwota *kwalifikujących się depozytów*, co jest obecnie stosowane w przypadku większości państw członkowskich. Jednakże z czasem *depozyty gwarantowane* (tj. kwalifikujące się depozyty nieprzekraczające poziomu gwarancji) staną się podstawą składki we wszystkich państwach członkowskich, ponieważ lepiej odzwierciedlają ryzyko, na jakie narażone są systemy gwarancji depozytów.

Pełna harmonizacja sposobu obliczania składek uzależnionych od ryzyka powinna nastąpić na późniejszym etapie.

7.6. Współpraca transgraniczna (art. 12)

W celu ułatwienia procesu spłaty deponentów w sytuacjach transgranicznych system gwarancji depozytów w państwie przyjmującym stanowi wspólny punkt kontaktowy dla deponentów oddziałów znajdujących się w innym państwie członkowskim. Obejmuje to nie tylko komunikację z deponentami w tym kraju (działanie w charakterze „skrzynki pocztowej”), ale również spłacanie w imieniu systemu gwarancji depozytów państwa macierzystego (działanie w charakterze „podmiotu wypłacającego”). Pełnienie tej funkcji ułatwiłyby umowy pomiędzy systemami gwarancji depozytów.

Poszczególne systemy są zobowiązane do wzajemnej wymiany odpowiednich informacji. Ułatwią to wzajemne umowy.

Banki objęte postępowaniem naprawczym w taki sposób, że ich członkostwo w jednym systemie gwarancji depozytów dobiega końca i prowadzi do uczestnictwa w innym tego typu systemie, otrzymają zwrot ostatniej składki, tak aby mogły wykorzystać te środki na opłacenie pierwszej składki w nowym systemie gwarancji depozytów.

7.7. Informowanie deponentów (art. 14 i załącznik III)

Deponenci są teraz lepiej poinformowani o tym, czy ich depozyty są objęte gwarancją i o sposobie funkcjonowania systemu gwarancji depozytów. W tym celu przed złożeniem depozytu deponenci muszą obecnie podpisać formularz informacyjny opracowany na podstawie wzoru zamieszczonego w załączniku III, który zawiera wszystkie istotne informacje o gwarantowaniu depozytu przez właściwy system gwarancji depozytów. Obecni deponenci muszą zostać o tym odpowiednio poinformowani na wyciągu z rachunku bankowego. Reklama produktów depozytowych może jedynie zawierać krótką informację o gwarancji zapewnianej przez system gwarancji depozytów, tak aby uniknąć stosowania tego typu systemu jako chwyt marketingowy.

Regularne ujawnianie określonych informacji przez systemy gwarancji depozytów (środki *ex-ante*, zdolność *ex-post*, wyniki regularnych testów warunków skrajnych) zapewnia przejrzystość i wiarygodność, prowadząc do poprawy stabilności finansowej po niskich kosztach (bardziej szczegółowe informacje znajdują się w sprawozdaniu z oceny skutków).

7.8. Nowa struktura nadzoru

W dniu 23 września 2009 r. Komisja przyjęła wnioski w sprawie rozporządzeń ustanawiających europejski system organów nadzoru finansowego, w tym powołanie trzech europejskich organów nadzoru i Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego. Nowy Europejski Organ Nadzoru Bankowego powinien – w ramach uprawnień przyznanych mu na mocy jednego z tych rozporządzeń – zbierać informacje na temat kwot depozytów, przeprowadzać analizy ocen wzajemnych, potwierdzać, czy system gwarancji depozytów może zaciągnąć pożyczkę w innych tego typu systemach, oraz rozstrzygać spory między nimi.

Wniosek

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY .../.../UE

z dnia [...] r.

w sprawie systemów gwarancji depozytów [wersja przekształcona]

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

↓ 94/19/WE (dostosowany)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 53 ust. 1 ~~57 ust. 2 zdanie pierwsze i trzecie,~~

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,¹³

uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego¹⁴,

uwzględniając opinię Europejskiego Inspektora Ochrony Danych¹⁵ ~~Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹⁶,~~

po przekazaniu wniosku parlamentom narodowym,

~~działając~~ stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ustanowioną w art. 189b Traktatu¹⁷,

a także mając na uwadze, co następuje:

↓ nowy

- (1) **Do dyrektywy 94/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 1994 r. mają być wprowadzone zasadnicze zmiany. Dla zachowania przejrzystości, dyrektywę tę należy przekształcić.**

¹³ ~~Dz.U. C 163 z 30.6.1992, str. 6 i Dz.U. C 178 z 30.6.1993, str. 14.~~

¹⁴ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

¹⁵ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

¹⁶ ~~Dz.U. C 332 z 16.12.1992, str. 13.~~

¹⁷ ~~Dz.U. C 115 z 26.4.1993, str. 96 oraz decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 9 marca 1994 (Dz.U. C 91 z 28.3.1994).~~

↓ 94/19/WE, motyw 1 (nowy)

- (2) W celu ułatwienia podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe zachodzi potrzeba usunięcia różnic w ustawodawstwach państw członkowskich w odniesieniu do przepisów dotyczących systemów gwarancji depozytów, którym podlegają te instytucje. ~~Zgodnie z celami Traktatu, należy promować harmonijny rozwój działalności instytucji kredytowych na obszarze całej Wspólnoty, znosząc wszelkie ograniczenia prawa przedsiębiorczości oraz swobody świadczenia usług, wzmacniając równocześnie stabilność systemu bankowego oraz ochronę oszczędzających;~~

↓ 94/19/WE, motyw 2 (nowy)

- (3) Niniejsza dyrektywa stanowi zasadniczy instrument urzeczywistnienia rynku wewnętrznego w sektorze instytucji kredytowych, z punktu widzenia zarówno swobody przedsiębiorczości, jak i swobody świadczenia usług finansowych, przy jednoczesnym zwiększeniu stabilności systemu bankowego oraz ochrony deponentów. ~~Jeżeli ograniczenia działalności instytucji kredytowej zostaną zniesione, to wskazane jest, aby rozważyć sytuację, jaka może powstać w przypadku nierozporządzalności wkładów w instytucji kredytowej, która ma swoje oddziały w innych Państwach Członkowskich; konieczne jest, aby został zapewniony minimalny zharmonizowany poziom gwarancji depozytów bez względu na to, gdzie znajdowałaby się lokalizacja depozytów wewnątrz Wspólnoty; dla zakończenia procesu kształtowania się jednolitego rynku międzybankowego zabezpieczenie depozytów jest tak samo ważne, jak przepisy zabezpieczające;~~

↓ nowy

- (4) Przepisy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/14/WE z dnia 11 marca 2009 r. zmieniającej dyrektywę 94/19/WE w sprawie systemów gwarancji depozytów w odniesieniu do poziomu gwarancji oraz terminu wypłaty¹⁸ zobowiązują Komisję do przedłożenia, w razie potrzeby, stosownych wniosków w celu zmiany dyrektywy 94/19/WE. Mogą one uwzględniać kwestie harmonizacji mechanizmów finansowania systemów gwarancji depozytów, możliwych modeli wprowadzenia składek uzależnionych od ryzyka, korzyści i kosztów ewentualnego wprowadzenia unijnego systemu gwarancji depozytów, wpływu różnic w prawodawstwie dotyczącym kompensacji zobowiązań deponenta z jego wierzytelnościami na skuteczność systemu, jak również harmonizacji zakresu produktów i deponentów objętych gwarancjami.

¹⁸ Dz.U. L 68 z 13.3.2009, s. 3.

↓ 94/19/WE, motyw 8 (nowy)

- (5) Dyrektywa 94/19/WE opierała się na zasadzie minimalnej harmonizacji. W związku z tym w Unii doszło do ustanowienia różnego rodzaju systemów gwarancji depozytów o znacznie różniących się właściwościach. Prowadziło to do zakłóceń na rynku, na którym działają instytucje kredytowe, a także ograniczało korzyści, jakie rynek wewnętrzny mógł przynieść deponentom. ~~Harmonizacja musi się ograniczać do zasadniczych aspektów dotyczących systemów gwarancji depozytów i powinna zapewniać w jak najkrótszym terminie zapłatę odszkodowania z gwarantowanego depozytu, obliczoną w zależności do minimalnego zharmonizowanego pokrycia;~~

↓ nowy

- (6) Niniejsza dyrektywa powinna zapewnić równe warunki konkurencji między instytucjami kredytowymi, umożliwić deponentom łatwe zrozumienie cech systemów gwarancji depozytów oraz ułatwić szybką spłatę deponentów przez solidne i wiarygodne systemy gwarancji depozytów w interesie stabilności finansowej. W związku z tym ochrona depozytów powinna zostać w możliwie największym stopniu zharmonizowana i uproszczona.

↓ 94/19/WE, motyw 3

- (7) ~~W~~ przypadku zamknięcia niewypłacalnej instytucji kredytowej deponenci z oddziałów znajdujących się w Państwie Członkowskim innym niż to, w którym znajduje się siedziba instytucji kredytowej, powinni być chronieni przez ~~ten~~ sam system gwarancji, jak inni deponenci tej instytucji.

↓ 94/19/WE, motyw 15
(dostosowany)

- (8) ~~N~~iniejsza dyrektywa w zasadzie przewiduje, by wszystkie instytucje kredytowe przyłączyły się do systemu gwarancji depozytów; ~~dyrektywy w sprawie dopuszczenia instytucji kredytowych, które mają swoją siedzibę w państwach trzecich, w szczególności pierwsza dyrektywa Rady 77/780/EWG z dnia 12 grudnia 1977 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych dotyczących podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe~~ (⁺), pozwalają Państwom Członkowskim decydować o tym, czy i na jakich warunkach zezwolą oddziałom tych instytucji kredytowych prowadzić działalność na ich terytorium; tego rodzaju oddziały nie skorzystają ze swobodnego świadczenia usług według przepisów art. 59 ust. 2 Traktatu i nie mogą korzystać z prawa przedsiębiorczości w Państwie Członkowskim innym niż to ich założenia; Państwo Członkowskie, które dopuszcza ~~takie~~ oddziały ~~in~~ instytucji kredytowej mającej swoją siedzibę w państwie trzecim ~~in~~, powinno ~~więc~~ zdecydować, w jaki sposób ~~zastosować zasady zawarte w niniejszej dyrektywie~~ ~~in~~ w odniesieniu do tych oddziałów oraz uwzględnić ~~in~~, w zgodności z przepisami art. 9 ust. 1 dyrektywy

~~77/780/EWG i w zgodności z koniecznością~~ ochrony deponentów i utrzymania nienaruszonego systemu finansowego. ~~ma to~~ Zasadnicze znaczenie ~~ma, tak~~ aby deponenci tych oddziałów byli w pełnym zakresie poinformowani o obowiązujących środkach zabezpieczających.

↓ nowy

- (9) Wprawdzie zasadniczo każda instytucja kredytowa powinna być członkiem systemu gwarancji depozytów, należy jednak uwzględnić, że istnieją systemy chroniące same instytucje kredytowe (instytucjonalne systemy ochrony), a w szczególności zapewniające ich płynność i wypłacalność. Tego rodzaju systemy gwarantują ochronę deponentów w stopniu większym niż oferowana przez systemy gwarancji depozytów. Jeżeli tego rodzaju systemy działają odrębnie od systemów gwarancji depozytów, ich uzupełniająca funkcja ochronna powinna zostać uwzględniona przy określaniu wysokości składek wnoszonych do systemów gwarancji depozytów przez ich członków. Zharmonizowany poziom gwarancji nie powinien dotyczyć systemów chroniących samą instytucję kredytową, chyba że przewidują one spłatę deponentów. Deponenci powinni mieć prawo do wniesienia roszczenia w stosunku do wszystkich systemów, w szczególności wówczas, gdy system wzajemnych gwarancji nie może zapewnić ochrony. Oznacza to, że żaden system nie może zostać wyłączony z zakresu niniejszej dyrektywy.
- (10) Instytucjonalne systemy ochrony są zdefiniowane w art. 80 ust. 8 dyrektywy 2006/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe (wersja preredagowana)¹⁹ i mogą zostać uznane za systemy gwarancji depozytów przez właściwe organy, jeżeli spełniają wszystkie kryteria określone w tym artykule i w niniejszej dyrektywie.
- (11) Nieskoordynowane podwyższanie poziomów gwarancji w UE w trakcie ostatniego kryzysu finansowego sprawiło, że deponenci przenosili swoje środki pieniężne do banków w krajach o wyższym poziomie gwarancji dla depozytów. W tej napiętej sytuacji prowadziło to do ograniczenia płynności banków. W stabilnych czasach różne poziomy gwarancji mogą skłaniać deponentów do wybrania najwyższego poziomu gwarancji zamiast produktu depozytowego, który najlepiej odpowiadałby ich potrzebom. Może to prowadzić do zakłóceń konkurencji na rynku wewnętrznym. Z tego względu konieczne jest zapewnienie zharmonizowanego poziomu gwarancji depozytów, bez względu na to, w jakim państwie członkowskim Unii depozyty są ulokowane. Określone depozyty, które są uwarunkowane osobistą sytuacją deponentów, mogą być jednak objęte przez ograniczony okres wyższą gwarancją.

¹⁹ Dz.U. L 177 z 30.6.2006, s. 1.

↓ 2009/14/WE, motyw 4
⇒ nowy

- (12) Ten sam poziom gwarancji powinien mieć zastosowanie do wszystkich deponentów, bez względu na to, czy walutą danego państwa członkowskiego jest euro, czy nie ⇒ , oraz bez względu na to, czy bank jest członkiem systemu chroniącego samą instytucję kredytową ⇐. Państwa członkowskie nienależące do strefy euro powinny mieć możliwość zaokrąglania kwot otrzymanych w wyniku przeliczenia, nie naruszając przy tym równoważnej ochrony deponentów.

↓ 94/19/WE, motyw 16
(dostosowany)

- (13) ~~Z~~ jednej strony, ~~minimalny~~ poziom ~~pokrycia~~ gwarancji ustalony w niniejszej dyrektywie powinien zostać tak określony, aby nie tylko w interesie ochrony konsumenta, lecz także w interesie stabilności systemu finansowego obejmował możliwie ~~dużą sumę~~ duży odsetek depozytów; z drugiej strony, ~~byłoby niewłaściwe wyznaczać w całej Wspólnocie poziom ochrony, który w pewnych przypadkach mógłby wspierać niesolidne zarządzanie instytucjami kredytowymi;~~ koszty finansowania ~~finansowe dla~~ tych systemów powinny zostać uwzględnione. ~~W~~wydaje się zatem celowe ustalenie zharmonizowanego ~~minimalnej kwoty pokrycia~~ poziomu gwarancji na 100 000 EUR. ~~20 000 ECU;~~ w ograniczonym zakresie, ~~postanowienia przejściowe mogą być konieczne, aby zezwolić systemom, których to dotyczy, na utrzymanie tej wartości;~~

↓ 94/19/WE, motyw 20
(dostosowany)

- (14) ~~Z~~zharmonizowana ~~minimalna kwota~~ poziom gwarancji obowiązuje zasadniczo w stosunku do ~~o~~ deponenta, a nie do ~~o~~ depozytu. ~~N~~ależy więc uwzględnić również depozyty od deponentów, którzy nie są posiadaczami rachunku lub nie są jego wyłącznymi posiadaczami; ~~wartość progowa~~ poziom gwarancji obowiązuje więc w stosunku do każdego możliwego do zidentyfikowania deponenta. ~~zbirowe fundusze inwestycyjne~~ Przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania , wobec których obowiązują specjalne przepisy dotyczące ochrony, ~~z~~ które z kolei nie znajdują żadnego zastosowania ~~wobec w~~ stosunku do wyżej wymienionych depozytów, powinny być w każdym razie wyłączone z tej regulacji.

↓ nowy

- (15) Nie należy zabraniać państwom członkowskim ustanawiania systemów służących zasadniczo ochronie świadczeń emerytalnych, które powinny działać odrębnie od systemów gwarancji depozytów. Nie należy zabraniać państwom członkowskim zapewniania ochrony określonych depozytów ze względów społecznych lub w

związku z transakcjami dotyczącymi nieruchomości służących do zaspokojenia prywatnych potrzeb mieszkaniowych. We wszystkich tych przypadkach muszą być przestrzegane przepisy dotyczące pomocy państwa.

↓ 94/19/WE, motyw 23 (nowy)
⇒ nowy

- (16) ~~w niniejszej dyrektywie nie ma~~ Jest bezwzględnego warunku konieczne, aby ~~zharmonizować~~ procedury finansowania systemów gwarancji depozytów lub ~~ochrony instytucji kredytowych harmonizować samemu~~ ~~ponieważ, z~~ jednej strony, koszty tego finansowania powinny ~~muszą~~ być zasadniczo ponoszone przez instytucje kredytowe; ~~a z drugiej strony – zdolność finansowania~~ możliwości finansowe tych systemów ~~muszą~~ pozostawać w odpowiednim stosunku do ich zobowiązań. ⇒ Aby zapewnić podobnie wysoki poziom ochrony deponentów we wszystkich państwach członkowskich oraz sprawić, by systemy gwarancji depozytów udzielały sobie nawzajem pożyczek jedynie w sytuacji, gdy dany system gwarancji depozytów podjął już znaczne własne starania w zakresie finansowania, finansowanie systemów gwarancji depozytów powinno zostać w znacznym stopniu zharmonizowane. ⇐ Jednakże nie powinno to zagrozić stabilności systemu bankowego w Państwie Członkowskim, którego to dotyczy.

↓ nowy

- (17) W celu ograniczenia ochrony depozytów do stopnia niezbędnego dla zagwarantowania pewności prawnej i przejrzystości dla deponentów oraz uniknięcia przenoszenia ryzyka związanego z inwestycjami na systemy gwarancji depozytów, określone produkty finansowe o charakterze inwestycyjnym powinny zostać wyłączone z zakresu gwarancji, w szczególności takie, które nie są spłacane w wartości nominalnej oraz takie, których istnienie może zostać potwierdzone wyłącznie poprzez zaświadczenie.
- (18) Określeni deponenci powinni zostać wyłączeni z ochrony depozytów, w szczególności organy władzy publicznej oraz inne instytucje finansowe. Ich ograniczona – w porównaniu z wszystkimi pozostałymi deponentami – liczba minimalizuje skutki dla stabilności systemu finansowego w przypadku upadłości banku. Organy władzy publicznej mają ponadto dużo łatwiejszy dostęp do kredytów niż obywatele. Przedsiębiorstwa spoza sektora finansowego powinny być zasadniczo objęte gwarancjami, niezależnie od ich wielkości.
- (19) Artykuł 1 dyrektywy Rady 91/308/EWG z dnia 10 czerwca 1991 r. w sprawie uniemożliwienia korzystania z systemu finansowego w celu prania pieniędzy²⁰ zawiera definicję prania pieniędzy. Definicja ta powinna stanowić podstawę wykluczenia deponentów z płatności dokonywanych z systemów gwarancji depozytów.

²⁰ Dz.U. L 166 z 28.6.1991, s. 77.

~~(20)~~ Koszty narosłe z racji uczestnictwa w systemie gwarancji dla instytucji kredytowej nie pozostają w jakiegokolwiek relacji z kosztami, jakie spowodowałyby masowe wycofywanie depozytów bankowych nie tylko w instytucji kredytowej mającej trudności, ale także w stabilnych instytucjach — w następstwie utraty zaufania deponentów w stabilność systemu bankowego.

(21) Konieczne jest, by dostępne środki finansowe systemów gwarancji depozytów odpowiadały określonej poziomowi docelowemu i by mogły być pobierane składki nadzwyczajne. Systemy gwarancji depozytów powinny mieć w razie potrzeby możliwość skorzystania z odpowiednich alternatywnych mechanizmów finansowania, umożliwiających im pozyskanie krótkoterminowego finansowania w celu zaspokojenia wnoszonych przeciwko nim roszczeń.

(22) Środki finansowe systemów gwarancji depozytów powinny być zasadniczo wykorzystywane do celów spłaty deponentów. Mogłyby one jednak być również wykorzystywane w celu finansowania transferu depozytów do innej instytucji kredytowej, pod warunkiem, że koszty ponoszone przez system gwarancji depozytów nie przekraczają kwoty objętych gwarancjami depozytów w danej instytucji kredytowej. W określonym, ograniczonym w dyrektywie stopniu mogłyby one być również wykorzystywane do celów zapobiegania upadłości banków. Takie środki muszą być zgodne z przepisami dotyczącymi pomocy państwa. Pozostaje to bez uszczerbku dla przyszłej polityki Komisji dotyczącej ustanowienia krajowych bankowych funduszy naprawczych.

(23) W tabeli 1 w pkt 14 załącznika I do dyrektywy 2006/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie adekwatności kapitałowej firm inwestycyjnych i instytucji kredytowych (wersja przeredagowana)²¹ określonym pozycjom aktywów przyporządkowano różne kategorie ryzyka. Załącznik ten powinien zostać uwzględniony, tak aby zapewnić, że systemy gwarancji depozytów inwestują wyłącznie w aktywa o niskim ryzyku.

(24) Składki na rzecz systemów gwarancji depozytów powinny uwzględniać stopień ryzyka, na jakie narażone są ich członkowie. Umożliwiłoby to uwzględnienie profilu ryzyka poszczególnych banków i prowadziło do sprawiedliwej kalkulacji składek, jak również stwarzało zachęty do wyboru modelu prowadzenia działalności obciążonego niższym ryzykiem. Dzięki opracowaniu obowiązującego wszystkie państwa członkowskie zbioru podstawowych wskaźników, jak również zbioru dodatkowych, nieobowiązkowych wskaźników, możliwe byłoby stopniowe osiągnięcie harmonizacji w tym zakresie.

²¹ Dz.U. L 177 z 30.6.2006, s. 201.

właściwym systemie. Treść tych informacji powinna być taka sama w przypadku wszystkich deponentów. ↵ ☒ Nieuregulowana ☒ nieskonsultowana reklama z informacjami dotyczącymi ☒ gwarantowanej ☒ kwoty odszkodowania i zakresu systemu gwarancji depozytów mogłaby ~~w każdym razie~~ zaszkodzić stabilności systemu bankowego lub ~~zmniejszyć~~ ~~zakłócić~~ zaufanie deponentów. Państwa Członkowskie ~~powinny więc wydać przepisy w celu ograniczenia tego rodzaju informacji~~; ⇒. Dlatego też odesłania do systemów gwarancji depozytów w reklamach powinny być ograniczone do krótkiej informacji. Systemy, które służą ochronie samych instytucji kredytowych, powinny wyraźnie informować deponentów o swojej funkcji, nie obiecując nieograniczonej ochrony depozytów. ↵

↓ nowy

- (29) Przetwarzanie danych osobowych na mocy niniejszej dyrektywy podlega przepisom dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych²².

↓ 94/19/WE, motyw 24
(dostosowany)

- (30) Państwa Członkowskie lub ich odpowiednie organy nie mogą na podstawie niniejszej dyrektywy ~~czynić siebie~~ ☒ zostać uznane za ☒ odpowiedzialnymi ~~za~~ ~~względem~~ deponentów, jeżeli ~~zatrzaszczyły się o utworzenie~~ bądź urzędowe uznanie jednego lub ~~kilku~~ większej liczby systemów, które ~~same~~ zabezpieczają depozyty, bądź ☒ same ☒ instytucje kredytowe, i zapewniają ☒ wypłatę gwarantowanych środków ☒ ~~zapłatę odszkodowań oraz~~ ☒ lub ☒ ochronę deponentów stosownie do ~~postanowień~~ przepisów niniejszej dyrektywy.

↓ nowy

- (31) W swoim wniosku z dnia 23 września 2009 r. w sprawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego Europejski Organ Nadzoru Bankowego²³ Komisja przedłożyła projekt aktu prawnego ustanawiającego europejski system organów nadzoru finansowego; Komisja przedstawiła w nim szczegółowe informacje dotyczące struktury tych nowych ram nadzoru obejmujących utworzenie Europejskiego Organu Nadzoru Bankowego.

- (32) Przy poszanowaniu kompetencji państw członkowskich w zakresie nadzoru nad systemami gwarancji depozytów, Europejski Organ Nadzoru Bankowego powinien wnieść wkład w osiągnięcie celu polegającego na ułatwieniu podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe, przy jednoczesnym zapewnieniu

²² Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31.

²³ Wniosek w sprawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego Europejski Organ Nadzoru Bankowego, COM(2009) 501.

skutecznej ochrony deponentów. W tym celu organ ten powinien potwierdzać, że określone w niniejszej dyrektywie warunki wzajemnego udzielania pożyczek przez systemy gwarancji depozytów są spełnione, jak również określać, przy zachowaniu ścisłych limitów określonych w niniejszej dyrektywie, wysokość pożyczek, jakie mogą zostać udzielone przez każdy z systemów, ich początkową stopę procentową oraz okres, na jaki są one udzielane. Europejski Organ Nadzoru Bankowego powinien gromadzić w tym względzie informacje dotyczące systemów gwarancji depozytów, w szczególności potwierdzone przez właściwe organy kwoty depozytów objętych tymi systemami. Powinien on informować pozostałe systemy gwarancji depozytów o ich obowiązku udzielenia pożyczki.

- (33) Istnieje potrzeba wprowadzenia skutecznego instrumentu służącego ustanowieniu zharmonizowanych standardów technicznych w obszarze usług finansowych, tak by w całej Europie zapewnić jednolite warunki konkurencji i odpowiednią ochronę deponentów. Tego rodzaju standardy powinny zostać opracowane celem ujednoczenia kalkulacji zależnych od ryzyka składek.
- (34) W celu zapewnienia skutecznego i wydajnego działania systemów gwarancji depozytów oraz wyważonego uwzględnienia ich pozycji w poszczególnych państwach członkowskich, Europejski Organ Nadzoru Bankowego powinien mieć możliwość wiążącego rozstrzygania sporów między nimi.
- (35) Komisja powinna posiadać uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do art. 5 ust. 5.
- (36) Zgodnie z określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej zasadą pomocniczości, cele działania, które ma zostać podjęte, a mianowicie harmonizacja przepisów dotyczących funkcjonowania systemów gwarancji depozytów, mogą zostać osiągnięte wyłącznie na poziomie Unii. Zgodnie z określoną w tym samym artykule zasadą proporcjonalności, niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (37) Obowiązek dokonania transpozycji niniejszej dyrektywy do prawa krajowego należy ograniczyć do przepisów stanowiących zasadniczą zmianę w porównaniu z poprzednimi dyrektywami. Obowiązek transpozycji przepisów, które nie uległy zmianie, wynika z wcześniejszych dyrektyw.
- (38) Niniejsza dyrektywa nie powinna naruszać zobowiązań państw członkowskich dotyczących terminów transpozycji do prawa krajowego dyrektyw wymienionych w załączniku IV,

↓ 94/19/WE

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

↓ nowy

Artykuł 1

Przedmiot i zakres zastosowania

1. Niniejsza dyrektywa ustanawia przepisy dotyczące funkcjonowania systemów gwarancji depozytów.
2. Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do wszystkich ustawowych lub umownych systemów gwarancji depozytów oraz do instytucjonalnych systemów ochrony, które zostały uznane za systemy gwarancji depozytów.
3. Instytucjonalne systemy ochrony zdefiniowane w art. 80 ust. 8 dyrektywy 2006/48/WE mogą zostać uznane przez właściwe organy za systemy gwarancji depozytów, jeżeli spełniają wszystkie kryteria określone w tym artykule oraz w niniejszej dyrektywie.
4. Instytucjonalne systemy ochrony, które nie zostały uznane na mocy ust. 3 i które nie gwarantują depozytów, są wyłączone z zakresu niniejszej dyrektywy z wyjątkiem przepisów art. 14 ust. 5 akapit drugi oraz załącznika III akapit ostatni.

↓ 94/19/WE, art. 1 ust. 1
(dostosowany)

Artykuł 2

Definicje

1. Do celów niniejszej dyrektywy:

a) ~~1)~~ „depozyt” oznacza należność wynikającą z wpłat pozostawionych na rachunku koncie lub z sytuacji przejściowych w ramach normalnych operacji bankowych, które instytucja kredytowa ~~powinna~~ musi spłacić zgodnie z obowiązującymi warunkami prawnymi i umownymi kontraktowymi, jak też ~~wierzytelności, które instytucja kredytowa gwarantuje przez wystawienie dokumentu urzędowego.~~

Udziały w brytyjskich i irlandzkich kasach budowlano-mieszkaniowych, oprócz ~~tych określonych w art. 2~~, które zgodnie z ich naturą ~~są~~ uważane za kapitał w rozumieniu art. 2 , rozumiane są uznawane za jako depozyty.

~~Zobowiązania, które spełniają wymagania art. 22 ust. 4 dyrektywy Rady 85/611/EWG z dnia 20 grudnia 1985 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do~~

~~przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (OGAW)²⁴, nie są uważane za depozyty.~~

~~Do obliczenia należności Państwa Członkowskie zastosują obowiązujące przepisy i regulacje dotyczące potrażeń i wzajemnych wierzytelności, zgodnie z obowiązującymi dla depozytów warunkami prawnymi i kontraktowymi.~~

↓ nowy

Instrument nie jest uznawany za depozyt, jeżeli zachodzi którakolwiek z poniższych okoliczności:

jego istnienie może zostać potwierdzone wyłącznie przez zaświadczenie inne niż wyciąg z rachunku;

jego kwota główna nie jest spłacana w wartości nominalnej;

jego kwota główna jest spłacana w wartości nominalnej jedynie w ramach szczególnej gwarancji lub szczególnego uzgodnienia, udzielonej, względnie udzielonego, przez instytucję kredytową lub osobę trzecią;

b) „kwalifikujące się depozyty” oznaczają depozyty, które nie są wyłączone z ochrony zgodnie z art. 4;

c) „gwarantowane depozyty” oznaczają kwalifikujące się depozyty, które nie przekraczają poziomu gwarancji, o którym mowa w art. 5;

↓ 94/19/WE, art. 1 ust. 2
(dostosowany)

~~d)2)~~ „wspólne rachunek konto” oznacza rachunek konto, które zostało otwarte w imieniu dwóch lub ~~kilka~~ więcej osób, lub do którego mają prawa dwie lub ~~kilka~~ więcej osób i ~~którym~~ którym ~~można być~~ można być dysponowane podpisem złożonym przez jedną lub ~~kilka~~ więcej z tych osób;

↓ 94/19/WE, art. 1 ust. 3
(dostosowany)

~~e)3)~~ „depozyt nierozporządzalny” oznacza depozyt, ~~którego~~ jest należny i wymagalny ~~termin płatności~~ zgodnie z obowiązującymi w stosunku do niego ~~i kontraktowymi~~ warunkami prawnymi i umownymi ~~upływa i jest do zapłacenia przez instytucję kredytową,~~ jednakże nie został jeszcze zapłacony przez instytucję kredytową , przy czym występuje jeden z ~~obydwu~~ następujących przypadków:

²⁴ Dz.U. C 163 z 30.6.1992, str. 6 i Dz.U. C 178 z 30.6.1993, str. 14.

- (i) właściwe organy ustaliły, że – ich zdaniem – instytucja kredytowa, z powodów, które są związane bezpośrednio z jej sytuacją finansową, w danej chwili nie jest w stanie spłacić depozytów i w chwili obecnej nie widzi żadnej ma perspektywy na ich spłatę w późniejszym terminie.

↓ 2009/14/WE, art. 1 ust. 1

Właściwe organy dokonują tych ustaleń tak szybko, jak to możliwe, jednak w żadnym wypadku nie później niż w terminie pięciu dni roboczych po tym, gdy po raz pierwszy stwierdziły, że instytucja kredytowa nie wypłaciła należnych i wymagalnych depozytów; lub

↓ 94/19/WE, art. 1 ust. 1 (nowy)
⇒ nowy

- (ii) ~~właściwy organ sądowy wydał instytucji kredytowej~~ z powodów bezpośrednio związanych z sytuacją finansową instytucji kredytowej decyzję, której skutkiem jest zawieszenie roszczeń deponentów wobec instytucji, o ile ta decyzja nastąpiła przed ustaleniem zgodnie z ~~lit.~~ pkt (i);

~~f) „instytucja kredytowa” oznacza przedsiębiorstwo, którego działalność polega na przyjmowaniu od klientów depozytów lub innych podlegających spłaceniu środków pieniężnych oraz na przyznawaniu kredytów na własny rachunek~~ ⇒ zdefiniowane w art. 4 ust. 1 dyrektywy 2006/48/WE ⇐ ;

~~g) „oddział” oznacza siedzibę~~ miejsce prowadzenia przedsiębiorstwa, które stanowi zależną prawnie część instytucji kredytowej ~~pozbawionej osobowości prawnej i która~~ dokonuje bezpośrednio wszystkich bądź niektórych ~~– w całości lub w części~~, operacji nierozłącznie związanych z działalnością instytucji kredytowych;

↓ nowy

h) „poziom docelowy” oznacza 1,5 % kwalifikujących się depozytów, które są objęte gwarancjami systemu gwarancji depozytów;

i) „dostępne środki finansowe” oznaczają środki pieniężne w gotówce, depozyty i aktywa o niskim ryzyku i okresie pozostającym do terminu zapadalności wynoszącym maksymalnie 24 miesiące, które mogą zostać upłynnione w terminie nieprzekraczającym limitu określonego w art. 7 ust. 1;

j) „aktywa o niskim ryzyku” oznaczają aktywa objęte zakresem pierwszych dwóch kategorii wymienionych w tabeli 1 w pkt 14 załącznika I do dyrektywy 2006/49/WE, z wyłączeniem innych pozycji o obniżonym ryzyku w rozumieniu definicji zawartej w pkt 15 tego załącznika;

- k) „macierzyste państwo członkowskie” oznacza państwo członkowskie, w którym instytucja kredytowa ma swoją siedzibę;
- l) „przyjmujące państwo członkowskie” oznacza państwo członkowskie, w którym instytucja kredytowa posiada oddział lub świadczy usługi;
- m) „właściwe organy” oznaczają właściwe organy w rozumieniu art. 4 pkt 4) dyrektywy 2006/48/WE;
2. Tam, gdzie niniejsza dyrektywa zawiera odniesienia do [rozporządzenia ustanawiającego Europejski Organ Nadzoru Bankowego], organy, które zarządzają systemami gwarancji depozytów, są do celów tego rozporządzenia uznawane za właściwe organy w rozumieniu art. 2 pkt 2 [rozporządzenia ustanawiającego Europejski Organ Nadzoru Bankowego].

↓ 94/19/WE, art. 3 (dostosowany)
→ 2005/1/WE, art. 2
⇒ nowy

Artykuł 3

Członkostwo i nadzór

1. Każde państwo członkowskie zapewnia ~~całkowicie~~ nad utworzeniem i urzędowo uznanie na swoim terytorium jednego lub kilku więcej systemów gwarancji depozytów.

⇒ Nie wyklucza to możliwości połączenia systemów różnych państw członkowskich. ⇐

~~Z wyjątkiem przypadków wymienionych w następnym akapicie, jak również w ust. 4, instytucja kredytowa dopuszczona w tym Państwie Członkowskim, zgodnie z art. 3 dyrektywy 77/780/EWG może tylko wówczas przyjmować depozyty, jeżeli uczestniczy w jednym z tych systemów.~~

~~Jednakże Państwa Członkowskie mogą zwolnić daną instytucję kredytową z obowiązku członkostwa w systemie gwarancji depozytów, jeżeli zainteresowana instytucja kredytowa uczestniczy w systemie, przez który instytucja kredytowa jest chroniona, a w szczególności są zapewnione jej płynność i wypłacalność, przez co deponentom objętym systemem gwarancji depozytów jest zaoferowana równoważna ochrona i w związku z tym system ten w opinii właściwych władz spełnia następujące warunki:~~

~~istnieje i jest urzędowo uznany w momencie przyjęcia niniejszej dyrektywy,~~

~~ma na celu uniknięcie, aby depozyty złożone w instytucjach kredytowych należących do tego systemu mogły się stać nierozporządzalne i dysponuje niezbędnymi środkami do realizacji tego celu,~~

~~system nie polega na gwarancji przyznanej instytucjom kredytowym przez samo Państwo Członkowskie lub przez organy lokalne, bądź regionalne,~~

~~system gwarantuje deponentom informacje, zgodnie z przepisami art. 9.~~

~~Państwa Członkowskie, które korzystają z tego uprawnienia, informują o tym Komisję; informują one w szczególności o cechach charakterystycznych tych systemów ochronnych także instytucje kredytowe objęte tym systemem, jak również o późniejszych zmianach we wcześniejszych przekazanych informacjach. Komisja informuje o tym → Europejski Komitet ds. Bankowości ←~~

- ~~2. Jeżeli instytucja kredytowa, będąca członkiem systemu gwarancji depozytów, nie spełnia zobowiązań spoczywających na niej z racji członkostwa w systemie gwarancji depozytów , to właściwe organy władze, które wydały jej zezwolenie, zostaną są o tym poinformowane; we współpracy z systemem gwarancji ~~itowania~~ podejmują one wszelkie stosowne kroki, łącznie z wymierzeniem sankcji, aby zagwarantować, że instytucja kredytowa spełnia swoje zobowiązania.~~
- ~~3. Jeżeli instytucja kredytowa, mimo tych działań, nie dotrzymuje swych zobowiązań, to system może – jeżeli prawo krajowe pozwala na wykluczenie jednego z członków – za wyraźną zgodą właściwych organów władz, oznajmić o swoich zamiarach wykluczenia instytucji kredytowej z systemu, z terminem wypowiedzenia, który nie może być krótszy niż jeden dwanaście miesięcy. Depozyty dokonane przed upływem terminu wypowiedzenia będą są nadal chronione w całości przez ten system. Jeżeli ~~po~~ z upływem terminu wypowiedzenia instytucja kredytowa nie dopełniła swoich zobowiązań, system gwarancji dokonuje może, za ponowną wyraźną zgodą właściwych władz, przeprowadzić wykluczenie instytucji kredytowej.~~
- ~~4. Jeżeli prawo krajowe na to zezwala, instytucja kredytowa wykluczona z systemu gwarancji depozytów za wyraźną zgodą właściwych władz, które wydały zezwolenie, może nadal przyjmować depozyty, jeżeli przed jej wykluczeniem z systemu podjęła inne działania przygotowawcze w celu gwarancji depozytów i zapewniające deponentom ochronę, której poziom i zakres są równoważne z systemem uznanym urzędowo.~~
- ~~5. Jeżeli instytucja kredytowa, której wykluczenie z systemu gwarancji jest przewidziane zgodnie z ust. 3, nie jest w stanie podjąć jakiegokolwiek innych działań, które spełniałyby wymagania, o których mowa w ust. 4, to właściwe władze, które wydały zezwolenie, odwołują je w trybie natychmiastowym.~~

↓ 94/19/WE, art. 5 (dostosowany)

- ~~4. Depozyty przechowywane w momencie cofnięcia zezwolenia udzielonego instytucji kredytowej, zgodnie z art. 6 dyrektywy 2006/48/WE 3 dyrektywy 77/780/EWG, są w dalszym ciągu zabezpieczane przez system gwarancji.~~

↓ nowy

5. Wszystkie systemy gwarancji depozytów, o których mowa w art. 1, podlegają bieżącemu nadzorowi przez właściwe organy w zakresie zachowania zgodności z niniejszą dyrektywą.

↓ 2009/14/WE, art. 1 ust. 6 lit. a)
(nowy)

6. Państwa członkowskie zapewniają, aby systemy gwarancji depozytów przeprowadzały regularne testy swoich systemów oraz, ~~aby w stosownych przypadkach~~ były informowane o wykryciu przez właściwe organy problemów w danej instytucji kredytowej, mogących wymagać uruchomienia systemów gwarancji depozytów.

↓ nowy

Testy te są przeprowadzane co najmniej raz na trzy lata lub gdy wymagają tego okoliczności. Pierwszy test jest przeprowadzany do dnia 31 grudnia 2013 r.

Europejski Organ Nadzoru Bankowego przeprowadza w tym względzie okresowo wzajemne oceny zgodnie z art. 15 [rozporządzenia ustanawiającego Europejski Organ Nadzoru Bankowego]. W zakresie wymiany informacji z Europejskim Organem Nadzoru Bankowego systemy gwarancji depozytów podlegają obowiązkowi zachowania tajemnicy służbowej, o którym mowa w art. 56 tego rozporządzenia.

7. Państwa członkowskie zapewniają systemom gwarancji depozytów prawo do uzyskania, w dowolnym momencie i na ich żądanie, od swoich członków wszystkich informacji niezbędnych do przygotowania spłaty deponentów, w tym oznaczeń zgodnie z art. 4 ust. 2. Informacje niezbędne do przeprowadzenia testów warunków skrajnych są przekazywane systemom gwarancji depozytów na bieżąco. Informacje te są anonimizowane. Uzyskane informacje mogą zostać wykorzystane wyłącznie do przeprowadzenia testów warunków skrajnych lub przygotowania spłaty i mogą być przechowywane tak długo, jak jest to do tych celów konieczne.

↓ 94/19/WE, art. 2 (dostosowany)

Artykuł 4

Kwalifikowalność depozytów

1. Następujące depozyty są wyłączone ze spłaty przez systemy gwarancji depozytowych:

- a) z zastrzeżeniem przepisów art. ~~68~~ ust. 3, depozyty dokonane przez inne instytucje kredytowe, w ich własnym imieniu i na ich własny rachunek,
- b) wszystkie instrumenty wchodzące w zakres pojęcia „~~środki fundusze własne~~”, które znajduje się w art. ~~57~~ dyrektywy 2006/48/WE ~~2~~ ~~dyrektywy Rady 89/299/EEG z dnia 17 kwietnia 1989 r. dotyczącej środków własnych instytucji kredytowych~~²⁵,
- c) depozyty w związku z transakcjami, na podstawie których osoby objęte postępowaniem karnym zostały skazane z powodu prania ~~brudnych~~ pieniędzy ~~zostały skazane~~ w rozumieniu art. 1 ~~57~~ C ~~2~~ dyrektywy Rady 91/308/EEG ~~z dnia 10 czerwca 1991 r. w sprawie uniemożliwienia korzystania z systemu finansowego w celu prania brudnych pieniędzy.~~

↓ nowy

- d) depozyty instytucji finansowych w rozumieniu art. 4 pkt 5 dyrektywy 2006/48/WE,
 - e) depozyty przedsiębiorstw inwestycyjnych w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 1 dyrektywy 2004/39/WE,
 - f) depozyty, w przypadku których tożsamość ich posiadaczy nie została sprawdzona zgodnie z art. 3 ust. 1 dyrektywy 91/308/EEG, jeżeli stały się nierozporządzalne,
 - g) depozyty zakładów ubezpieczeń,
 - h) depozyty przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania;
 - i) depozyty funduszy emerytalnych;
 - j) depozyty organów publicznych,
 - k) dłużne papiery wartościowe wyemitowane przez instytucję kredytową oraz zobowiązania wynikające z przyjęć własnych weksli akceptowanych oraz weksli własnych.
2. Państwa członkowskie zapewniają oznaczanie przez instytucje kredytowe depozytów, o których mowa w ust. 1, w sposób umożliwiający ich natychmiastową identyfikację.

²⁵ ~~Dz. U. L 124 z 5.5.1989, s. 16.~~

↓ 2009/14/WE, art. 1 ust. 3 lit. a)
(dostosowany)

Artykuł 5

Poziom gwarancji

1. Państwa członkowskie zapewniają, by poziom gwarancji w odniesieniu do sumy depozytów każdego z deponentów wynosił ~~co najmniej 50 000~~ 100 000 EUR w przypadku ~~niedostępności~~ nierozporządzalności depozytów.

~~1a. Do dnia 31 grudnia 2010 r. państwa członkowskie zapewniają, by poziom gwarancji z odniesieniem do sumy depozytów każdego deponenta ustalony był na 100 000 EUR w przypadku niedostępności depozytów.~~

~~Jeżeli w sprawozdaniu, o którym mowa w art. 12, Komisja uzna, że takie podwyższenie poziomu gwarancji i taka harmonizacja są nieodpowiednie i finansowo niewykonalne dla wszystkich państw członkowskich w celu zapewnienia ochrony konsumentów i stabilności finansowej we Wspólnocie oraz uniknięcia zakłóceń transgranicznych między państwami członkowskimi, Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wniosek w sprawie zmiany akapitu pierwszego.~~

↓ nowy

2. Państwa członkowskie zapewniają, by systemy gwarancji depozytów nie odbiegały od poziomu gwarancji określonego w ust. 1. Państwa członkowskie mogą jednak również ustanowić ochronę następujących depozytów, pod warunkiem że koszty ich spłaty nie podlegają przepisom art. 9, 10 i 11:

a) depozyty wynikające z transakcji dotyczących nieruchomości służących do zaspokojenia prywatnych potrzeb mieszkaniowych, na okres maksymalnie 12 miesięcy po zapisaniu kwoty na dobro rachunku;

b) depozyty, które spełniają cele społeczne określone w prawie krajowym i są związane z określonymi sytuacjami życiowymi, takimi jak małżeństwo, rozwód, inwalidztwo lub zgon deponenta. Tego rodzaju depozyty są objęte gwarancją przez okres maksymalnie 12 miesięcy po wystąpieniu takiej sytuacji.

3. Przepisy ust. 2 nie zabraniają państwom członkowskim utrzymania bądź wprowadzenia systemów służących ochronie emerytur oraz produktów zabezpieczenia emerytalnego, pod warunkiem że takie systemy nie tylko gwarantują depozyty, ale zapewniają również obszerną ochronę wszystkich istotnych w tym względzie produktów i sytuacji.

↓ 2009/14/WE art. 1 ust. 3 lit. a)
(nowy)
⇒ nowy

~~41b.~~ Depozyty są spłacane w walucie, w której prowadzony był rachunek bankowy. Jeżeli ~~Państwa członkowskie nienależące do strefy euro zapewniają, aby przy przeliczaniu na walutę krajową kwoty wyrażonych w euro, o których mowa w ust. 1 i 1a, ⇒ są przeliczane ⇐ na ⇒ inne ⇐ waluty, kwoty w walutach krajowych faktycznie wypłacane deponentom były ⇒ są ⇐ równoważne kwotom określonym w niniejszej dyrektywie.~~

↓ nowy

5. Państwa członkowskie, które przeliczają kwoty wyrażone w euro na swoją walutę krajową, stosują przy pierwszym takim przeliczeniu kurs wymiany obowiązujący w dniu wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

Państwa członkowskie mogą zaokrąglić kwoty otrzymane w wyniku przeliczenia, pod warunkiem że zaokrąglenie to nie przekracza 2 500 EUR.

Nie naruszając przepisów poprzedniego akapitu, państwa członkowskie dostosowują co pięć lat poziomy gwarancji przeliczone na inne waluty do kwoty, o której mowa w ust. 1. W przypadku wystąpienia nieprzewidzianych zdarzeń takich jak wahania walut, państwa członkowskie mogą po skonsultowaniu się z Komisją dokonać wcześniejszego dostosowania poziomu gwarancji.

↓ 94/19/WE, art. 7 ust. 2

~~2.~~ ~~Państwa Członkowskie mogą jednak przewidzieć, że niektórzy deponenci lub niektóre depozyty zostaną wykluczone z zabezpieczenia lub tylko w małym stopniu będą zabezpieczone. Lista tych wyjątków jest dołączona do załącznika I.~~

↓ 2009/14/WE art.1 ust. 3 lit. b)

~~3.~~ ~~Ustęp 1a nie wyklucza utrzymania w mocy przepisów, które przed dniem 1 stycznia 2008 r. zapewniały, zwłaszcza ze względów społecznych, pełną gwarancję niektórych rodzajów depozytów.~~

↓ 2009/14/WE art. 1 ust. 3 lit. c)

↓ 94/19/WE, art. 7 ust. 5
(dostosowany)
⇒ nowy

6. ~~Suma~~ ☒ Kwota ☒ określona w ust. 1~~3~~ jest regularnie, a przynajmniej co pięć lat, badana przez Komisję. Komisja przedstawia w stosownym danym przypadku ~~propozycję~~ ☒ wniosek w sprawie ☒ dyrektywy Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, aby ~~dostosować~~ dostosować ~~wymienioną~~ kwotę określoną w ust. 1, w szczególności uwzględniając rozwój sektora bankowego i sytuację gospodarczą, jak również stan polityki monetarnej w ☒ Unii ☒ Wspólnocie. Pierwsza kontrola odbędzie się ☒ po dniu 31 grudnia 2015 r., ☒ ~~dopiero pięć lat po upływie okresu określonego w art. 1 akapit drugi~~ ⇒ chyba że nieprzewidziane zdarzenia wymuszą wcześniejsze jej przeprowadzenie ⇐.

↓ 2009/14/WE art. 1 ust. 3 lit. d)
(nowy)

7. Komisja może dostosować kwoty, o których mowa w ust. 1 ~~i 1a~~, ☒ odpowiednio ☒ do stopy inflacji w Unii Europejskiej, wyrażonej zmianą zharmonizowanego wskaźnika cen konsumpcyjnych publikowanego przez Komisję.

Środek ten, mający na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, przyjmuje się zgodnie z ☒ art. 16 ☒ ~~procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 7a ust. 2.~~

↓ 94/19/WE, art. 8 (dostosowany)

Artykuł 6

Określenie kwoty podlegającej spłacie

1. ~~Górna granica~~ określona w art. ~~57~~ ust. 1~~3 i 4~~, obowiązująca ~~wszystkie~~ do całości depozytów w jednej i tej samej instytucji kredytowej, ~~nie naruszając~~ ☒ niezależnie od ☒ liczby, waluty i ~~statusu~~ ☒ miejsca ulokowania ☒ depozytów w ☒ Unii ☒ Wspólnocie.
2. Udział przypadający na każdego deponenta na wspólnym koncie ☒ jest ☒ ~~będzie~~ uwzględniany przy obliczaniu ~~górną~~ górną granicy, zgodnie z art. ~~57~~ ust. 1~~3 i 4~~.

Jeżeli szczególne przepisy nie regulują tej kwestii, kwota ☒ depozytu ☒ ~~udziału~~ zostaje podzielona na równe części między deponentów.

Państwa ~~Członkowskie~~ mogą przewidzieć, że depozyty na jednym koncie, co do którego ~~co najmniej~~ co najmniej dwie lub ~~więcej kilka~~ więcej osób mają prawa jako członkowie spółki osobowej, ~~oraz~~ oraz spółki ☒ partnerskiej ☒ ~~wolnych zawodów~~, stowarzyszenia lub jakiegokolwiek podobnego ugrupowania niemającego osobowości prawnej, mogą do

obliczenia ~~górných~~ granicy, zgodnie z art. ~~57~~ ust. 1, ~~3 i 4~~, zostać połączone i traktowane jako depozyt jednego deponenta.

3. Jeżeli deponent nie może w sposób nieograniczony dysponować kwotą depozytu, to osoba uprawniona w nieograniczony sposób do korzystania ~~będzie~~ jest chroniona pod warunkiem, że jest ona znana lub zostanie zidentyfikowana przed ~~datą~~ dniem, w którym ~~gdz~~ właściwe organy dokonają ustalenia zgodnie z art. 2 ust. 1 lit. e) ~~1 ust. 3~~ ppkt (i), ~~sporządza ustalenie~~, albo odpowiednio organy sądowe ~~niezależnie~~ wyda decyzję zgodnie z art. 2 ust. 1 lit. e) ~~1 ust. 3~~ ppkt (ii). Jeżeli istnieje ~~kilka~~ więcej osób w nieograniczony sposób uprawnionych do korzystania z depozytu, to przypadający na ~~każdego~~ z nich udział, zgodnie z obowiązującymi przepisami dotyczącymi zarządzania udziałami, ~~będzie~~ jest uwzględniany przy obliczaniu górných granicy, zgodnie z art. 57 ust. 1, ~~3 i 4~~.

↓ nowy

4. Datą odniesienia dla obliczenia kwoty podlegającej spłacie jest dzień, w którym właściwe organy dokonują ustalenia, o którym mowa w art. 2 ust. 1 lit. e) ppkt (i), lub dzień, w którym organ sądowy wydaje decyzję, o której mowa w art. 2 ust. 1 lit. e) ppkt (ii). Zobowiązania deponenta wobec instytucji kredytowej nie są uwzględniane przy obliczaniu kwoty podlegającej spłacie.
5. Państwa członkowskie zapewniają, by systemy gwarancji depozytów mogły w dowolnym momencie zwrócić się do instytucji kredytowych o udzielenie informacji na temat łącznej kwoty depozytów poszczególnych deponentów.
6. Odsetki od depozytów, które zostały naliczone do dnia, w którym właściwe organy dokonują ustalenia, o którym mowa w art. 2 ust. 1 lit. e) ppkt (i), lub dnia, w którym organ sądowy wydaje decyzję, o której mowa w art. 2 ust. 1 lit. e) ppkt (ii), ale nie zostały do tego dnia zapisane na dobro rachunku, są zwracane przez system gwarancji depozytów. Górna granica, o której mowa w art. 5 ust. 1, nie może zostać przekroczona.
- Jeżeli odsetki są uzależnione od wartości innego instrumentu finansowego i nie mogą w związku z tym zostać określone bez ryzyka przekroczenia terminu spłaty określonego w art. 7 ust. 1, spłata tych odsetek jest ograniczona wysokością ustawowych odsetek za zwłokę obowiązujących na mocy prawa krajowego.
7. Państwa członkowskie mogą postanowić, że określone kategorie depozytów, które spełniają cel społeczny zdefiniowany w prawie krajowym i w stosunku do których osoba trzecia udzieliła gwarancji zgodnej z przepisami dotyczącymi pomocy państwa, nie są uwzględniane przy obliczaniu całości depozytów posiadanych przez tego samego deponenta w jednej i tej samej instytucji kredytowej zgodnie z ust. 1. W takich przypadkach gwarancja udzielona przez osobę trzecią jest ograniczona do poziomu określonego w art. 5 ust. 1.

~~4. Niniejszy przepis nie ma zastosowania do zbiorowego funduszu inwestycyjnego.~~

↓ 2009/14/WE art. 1 ust. 6 lit. a)(dostosowany) (dostosowany)
⇒ nowy

Artykuł 7

Splata

1. Systemy gwarancji depozytów są w stanie ~~wyspłacić należycie zweryfikowane~~ ~~roszczenia deponentów dotyczące~~ nierozporządzalne depozytów, które są ~~niedostępne~~, w terminie \Rightarrow siedmiu \Leftarrow ~~dwudziestu~~ dni roboczych, licząc od ~~dnia~~, w którym właściwe organy dokonały ustalenia, o którym mowa w art. 2 ust. 1 lit. e) ppkt (i), lub od dnia, w którym organ sądowy wydał decyzję, o której mowa w art. 2 ust. 1 lit. e) ppkt (ii).

~~Termin ten obejmuje zebranie i przekazanie dokładnych danych o deponentach i depozytach, które są niezbędne do weryfikacji roszczeń.~~

~~W okolicznościach zupełnie wyjątkowych system gwarancji depozytów może zwrócić się do właściwych organów o przedłużenie terminu. Takie przedłużenie nie może przekroczyć dziesięciu dni roboczych.~~

~~Do dnia 16 marca 2011 r. Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące skuteczności i terminów procedur wypłaty, oceniające możliwość skrócenia terminu wypłaty, o którym mowa w pierwszym akapicie, do dziesięciu dni roboczych.~~

↓ 2009/14/WE art. 1 ust. 6 lit. b)

2.

↓ nowy

Państwa członkowskie mogą przyjąć dłuższy termin spłaty w odniesieniu do depozytów, o których mowa w art. 6 ust. 3. Termin ten nie może jednak przekraczać 3 miesięcy od dnia, w którym właściwe organy dokonują ustalenia, o którym mowa w art. 2 ust. 1 lit. e) ppkt (i), lub dnia, w którym organ sądowy wydaje decyzję, o której mowa w art. 2 ust. 1 lit. e) ppkt (ii).

Deponent, który zgodnie z art. 6 ust. 3 nie może w sposób nieograniczony dysponować kwotą depozytu, jest spłacany w terminie określonym w akapicie pierwszym. Splata ta jest uwzględniana przy spłacie osoby uprawnionej w sposób nieograniczony.

2. Deponenci są spłacani bez konieczności składania wniosku do systemu gwarancji depozytów. Niezbędne w tym celu informacje dotyczące depozytów i deponentów

instytucja kredytowa przekazuje tak szybko, jak tego zażąda system gwarancji depozytów.

↓ 94/19/WE, art. 10
(dostosowany)
⇒ nowy

~~3. System gwarancji nie może się powoływać na termin wymieniony w ust. 1 i 2, aby odmówić prawa do ochrony deponentowi, który nie był w stanie we właściwym czasie dochodzić swego roszczenia odnośnie, do odszkodowania z tytułu gwarancji depozytów.~~

34. ⇒ Wszelka korespondencja między systemem gwarancji depozytów a deponentem ⇐ ~~Dokumenty dotyczące dotrzymania warunków i spełnienia formalności niezbędnych do otrzymania odszkodowania z tytułu gwarancji depozytów określonych w ust. 1, powinny być dokładnie sformułowane, zgodnie z przepisami prawa krajowego, jest prowadzona w języku urzędowym lub w jednym z języków urzędowych Państwa Członkowskiego, w którym znajduje się gwarantowany depozyt. ⇐ Jeżeli instytucja kredytowa działa bezpośrednio w innym państwie członkowskim, nie ustanowiwszy oddziałów, informacje są przekazywane w języku wybranym przez deponenta w momencie otwarcia rachunku. ⇐~~

45. Jeżeli deponentowi lub jakiegokolwiek innej osobie, która ma prawo bądź ~~jakiś~~ udział w kwocie depozytu ~~sumie środków gwarantowanych~~, zostanie zarzucone, ~~jako obciążenie~~, przestępstwo kryminalne, które ma związek z praniem brudnych pieniędzy, w rozumieniu art. 1 dyrektywy 91/308/EWG, to spłaty ~~odszkodowań w z systemie~~ gwarancji depozytów, nie naruszając terminu według ust. 1 ~~i 2~~, mogą zostać zawieszane dopóki nie zapadnie odpowiednie orzeczenie.

↓ 94/19/WE, art. 7 ust. 6
(dostosowany)

Artykuł 8

Roszczenia wobec systemów gwarancji depozytów

1. Państwa Członkowskie zapewniają ~~zadają~~, aby deponent miał możliwość, jeśli chodzi o przysługujące mu roszczenie odszkodowawcznie, ~~wystąpić z zażaleniem~~ podjąć kroki prawne przeciwko systemowi gwarancji depozytów.

↓ 94/19/WE, art. 11
(dostosowany)
⇒ nowy

2. Nie naruszając innych praw, na podstawie przepisów prawa krajowego ⇐ i z zastrzeżeniem ust. 3, ⇐ systemy, które dokonują płatności w ramach gwarancji

depozytów, są upoważnione w procedurze likwidacji do ~~przyjęcia~~ wstąpienia w prawa deponentów w wysokości dokonanych przez nich ~~wpłaćności~~.

↓ nowy

3. Jeżeli systemy gwarancji depozytów udzielają pożyczki innemu systemowi gwarancji depozytów zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 10, udzielające pożyczki systemy gwarancji depozytów są proporcjonalnie do kwoty pożyczki upoważnione w procedurze likwidacji do wstąpienia w prawa deponentów w wysokości dokonanych przez nich ~~płaćności~~.

Wstąpienie w prawa deponentów może nastąpić dopiero z chwilą, gdy pożyczka stanie się wymagalna zgodnie z art. 10 ust. 2 lit. b). Jeżeli procedura likwidacyjna zostaje zakończona przed tym terminem, wstąpienie w prawa zostaje rozszerzone na przychody z likwidacji, które zostały wypłacone na rzecz systemu udzielającego pożyczki.

Roszczenia objęte wstąpieniem w prawa deponentów, o którym mowa w niniejszym ustępie, są zaspokajane bezpośrednio po roszczeniach deponentów, o których mowa w ust. 1, i przed wszystkimi innymi roszczeniami wobec likwidatora.

4. Państwa członkowskie mogą ograniczyć długość okresu, w którym deponenci, których depozyty nie zostały spłacone lub uznane przez system w terminie określonym w art. 7 ust. 1, mogą wnosić roszczenia o spłatę ich depozytów. Takie ograniczenie okresu jest uzależnione od terminu, w którym prawa, w jakie wstąpił system gwarancji depozytów zgodnie z ust. 2, muszą zostać zgłoszone w ramach procedury likwidacyjnej zgodnie z prawem krajowym.

Ograniczając długość okresu, państwa członkowskie uwzględniają czas, jakiego potrzebuje system gwarancji depozytów na stwierdzenie istnienia tych roszczeń przed dokonaniem zgłoszenia.

↓ nowy

Artykuł 9

Finansowanie systemów gwarancji depozytów

1. Państwa członkowskie zapewniają, by systemy gwarancji depozytów dysponowały odpowiednimi systemami służącymi określeniu ich potencjalnych zobowiązań. Dostępne środki finansowe systemów gwarancji depozytów są proporcjonalne do tych zobowiązań.

Systemy gwarancji depozytów pozyskują dostępne środki finansowe z okresowych składek swoich członków, wnoszonych dnia 30 czerwca i 31 grudnia każdego roku. Nie wyklucza to dodatkowego finansowania z innych źródeł. Jednorazowe opłaty za przyjęcie do systemu nie są pobierane.

Dostępne środki finansowe muszą odpowiadać co najmniej poziomowi docelowemu. Jeżeli możliwości w zakresie finansowania są mniejsze niż poziom docelowy, płatności składek są wznawiane przynajmniej do czasu ponownego osiągnięcia poziomu docelowego. Jeżeli dostępne środki finansowe wynoszą mniej niż dwie trzecie poziomu docelowego, składka okresowa nie może być niższa niż 0,25 % kwalifikujących się depozytów.

2. Łączna kwota depozytów i inwestycji systemu związanych z jednym podmiotem nie może przekroczyć 5 % dostępnych środków finansowych systemu. Spółki, które należą do tej samej grupy do celów sporządzania skonsolidowanych sprawozdań finansowych w rozumieniu dyrektywy 83/349/EWG albo zgodnie z uznanymi międzynarodowymi zasadami rachunkowości, uznaje się za jeden podmiot do celów obliczania tego limitu.
3. Jeżeli dostępne środki finansowe systemu gwarancji depozytów są niewystarczające do spłaty deponentów w sytuacji, gdy ich depozyty staną się nierozporządzalne, jego członkowie wnoszą składki nadzwyczajne nieprzekraczające 0,5 % ich kwalifikujących się depozytów za rok kalendarzowy. Płatność ta jest dokonywana dzień przed upływem terminu, o którym mowa w art. 7 ust. 1.
4. Łączna kwota składek, o których mowa w ust. 1 i 2, nie może przekroczyć 1 % kwalifikujących się depozytów za rok kalendarzowy.

Właściwe organy mogą całkowicie lub częściowo zwolnić instytucję kredytową z obowiązku, o którym mowa w ust. 2, jeżeli suma płatności, o których mowa w ust. 1 i 2, zagrażałaby zaspokojeniu roszczeń innych jej wierzycieli. Takie zwolnienie jest przyznawane na okres maksymalnie 6 miesięcy, ale na wniosek instytucji kredytowej może ono zostać udzielone ponownie.

5. Środki finansowe, o których mowa w ust. 1, 2 i 3 niniejszego artykułu, są zasadniczo wykorzystywane do spłaty deponentów zgodnie z niniejszą dyrektywą.

Mogą one jednak być również wykorzystywane w celu finansowania transferu depozytów do innej instytucji kredytowej, pod warunkiem że koszty ponoszone przez system gwarancji depozytów nie przekraczają kwoty objętych gwarancjami depozytów w danej instytucji kredytowej. W takim przypadku w terminie jednego miesiąca od transferu depozytów system gwarancji depozytów przedkłada Europejskiemu Organowi Nadzoru Bankowemu sprawozdanie, w którym dowodzi, że określony wyżej limit nie został przekroczony.

Państwa członkowskie mogą zezwolić systemom gwarancji depozytów na wykorzystywanie ich środków finansowych w celu zapobiegnięcia upadłości banku, przy braku ograniczenia do finansowania transferu depozytów do innej instytucji kredytowej, jeżeli spełnione są poniższe warunki:

- a) środki finansowe systemu przekraczają po zastosowaniu takiego środka 1 % kwalifikujących się depozytów;
- b) w terminie jednego miesiąca od podjęcia decyzji o zastosowaniu takiego środka system gwarancji depozytów przedkłada Europejskiemu Organowi Nadzoru Bankowemu sprawozdanie, w którym dowodzi, że określony wyżej limit nie został przekroczony.

W indywidualnych przypadkach i pod warunkiem zatwierdzenia przez właściwe organy na uzasadniony wniosek danego systemu gwarancji depozytów, wartość procentowa, o której mowa w lit. a), może zostać ustalona między 0,75 % a 1 %.

6. Państwa członkowskie zapewniają, by systemy gwarancji depozytów dysponowały odpowiednimi alternatywnymi mechanizmami finansowania, umożliwiającymi im pozyskanie krótkoterminowego finansowania, jeżeli jest to konieczne w celu zaspokojenia wniesionych przeciwko nim roszczeń.
7. Każde państwo członkowskie informuje co miesiąc Europejski Organ Nadzoru Bankowego o kwocie kwalifikujących się depozytów i gwarantowanych depozytów w tym państwie oraz o kwocie dostępnych środków finansowych jego systemów gwarancji depozytów. Informacje te są potwierdzane przez właściwe organy i wraz z tym potwierdzeniem są w terminie 10 dni po upływie każdego miesiąca przekazywane Europejskiemu Organowi Nadzoru Bankowego.

Państwa członkowskie zapewniają, by informacje, o których mowa w akapicie pierwszym, były publikowane na stronie internetowej systemów gwarancji depozytów co najmniej raz do roku.

↓ nowy

Artykuł 10

Wzajemne udzielanie pożyczek przez systemy gwarancji depozytów

1. W obrębie Unii Europejskiej system ma prawo zaciągania pożyczek u wszystkich innych systemów gwarancji depozytów, o których mowa w art. 1 ust. 2, jeżeli spełnione są wszystkie poniższe warunki:
 - a) system zaciągający pożyczkę nie jest w stanie wypełnić swoich zobowiązań zgodnie z art. 8 ust. 1 ze względu na wcześniejsze płatności dokonane na podstawie art. 9 ust. 5 akapit pierwszy i drugi;
 - b) sytuacja, o której mowa w lit. a) niniejszego akapitu, wynika z braku dostępnych środków finansowych, o których mowa w art. 9;
 - c) system zaciągający pożyczkę skorzystał z możliwości zwrócenia się o wniesienie składek nadzwyczajnych, o której mowa w art. 9 ust. 3;
 - d) system zaciągający pożyczkę zobowiązuje się prawnie, że pożyczone środki zostaną wykorzystane w celu spłaty roszczeń zgodnie z art. 8 ust 1;
 - e) system zaciągający pożyczkę nie jest aktualnie zobowiązany do spłaty pożyczki udzielonej przez inny system gwarancji depozytów zgodnie z niniejszym artykułem;
 - f) system zaciągający pożyczkę określa kwotę żądanej pożyczki;

- g) łączna kwota pożyczki nie może przekroczyć 0,5 % kwalifikujących się depozytów systemu zaciągającego pożyczkę;
- h) system zaciągający pożyczkę niezwłocznie informuje Europejski Organ Nadzoru Bankowego i podaje przyczyny, dla których powyższe warunki są spełnione, oraz kwotę żądanej pożyczki.

Kwota, o której mowa w lit. f) akapitu pierwszego, jest określana następująco:

[kwota gwarantowanych depozytów, które mają zostać spłacone zgodnie z art. 8 ust. 1] – [dostępne środki finansowe + maksymalna kwota składek nadzwyczajnych, o których mowa w art. 9 ust. 3]

Pozostałe systemy gwarancji depozytów działają jako systemy udzielające pożyczki. W tym celu każde państwo członkowskie, w którym ustanowiony jest więcej niż jeden system, wyznacza system, który działa jako udzielający pożyczki system tego państwa członkowskiego, oraz informuje o tym Europejski Organ Nadzoru Bankowego. Państwo członkowskie może zdecydować czy, a jeśli tak to w jaki sposób, inne systemy gwarancji depozytów ustanowione w tym państwie członkowskim dokonują rekompensaty na rzecz systemu udzielającego pożyczki.

Systemy gwarancji depozytów, które zgodnie z niniejszym artykułem są zobowiązane do spłaty pożyczki udzielonej przez pozostałe systemy gwarancji depozytów, nie udzielają pożyczek innym systemom gwarancji depozytów.

2. Pożyczka podlega następującym warunkom:

- a) każdy system pożyczka kwotę proporcjonalną do kwoty kwalifikujących się depozytów każdego systemu bez uwzględniania systemu zaciągającego pożyczkę oraz systemów gwarancji depozytów, o których mowa w lit. a). Kwoty są obliczane na podstawie ostatnich potwierdzonych miesięcznych informacji, o których mowa w art. 9 ust. 7;
- b) system zaciągający pożyczkę spłaca pożyczkę najpóźniej po 5 latach. Pożyczka może zostać spłacona w ratach rocznych. Odsetki są należne dopiero w terminie spłaty.
- c) stopa procentowa odpowiada stopie oprocentowania kredytu lombardowego Europejskiego Banku Centralnego w okresie, na jaki została udzielona pożyczka.

3. Europejski Organ Nadzoru Bankowego potwierdza, że wymogi określone w ust. 1 są spełnione, jak również określa obliczone zgodnie z ust. 2 lit. a) kwoty pożyczek, jakie mają zostać udzielone przez każdy system, początkową stopę procentową zgodnie z ust. 2 lit. c) oraz okres, na jaki zostają udzielone pożyczki.

Europejski Organ Nadzoru Bankowego przekazuje udzielającym pożyczki systemom gwarancji depozytów swoje potwierdzenie wraz z informacjami, o których mowa w ust. 1 lit. h). Systemy gwarancji depozytów otrzymują to potwierdzenie i te informacje w ciągu dwóch dni roboczych. Udzielające pożyczki systemy gwarancji depozytów dokonują wypłaty pożyczki na rzecz systemu zaciągającego pożyczkę niezwłocznie, a najpóźniej w ciągu kolejnych dwóch dni roboczych po otrzymaniu tego potwierdzenia i tych informacji.

5. Państwa członkowskie zapewniają, by składki pobierane przez system zaciągający pożyczkę były wystarczające do spłaty pożyczonej kwoty i jak najszybszego przywrócenia poziomu docelowego.

↓ nowy

Artykuł 11

Obliczanie składek na rzecz systemów gwarancji depozytów

1. Składki na rzecz systemów gwarancji depozytów, o których mowa w art. 9, są określane w odniesieniu do każdego członka na podstawie poziomu ryzyka, na jakie jest narażony. Instytucje kredytowe wnoszą co najmniej 75 % i maksymalnie 200 % kwoty, którą jako składkę musiałyby wnieść bank o średnim poziomie ryzyka. Państwa członkowskie mogą zdecydować, że członkowie systemów, o których mowa w art. 1 ust. 3 i 4 wnoszą niższe składki na rzecz systemów gwarancji depozytów, jednak nie niższe niż 37,5 % kwoty, którą jako składkę musiałyby wnieść banko o średnim poziomie ryzyka.
2. Określenie stopnia ryzyka i obliczenie składek opiera się na elementach wymienionych w załącznikach I i II.
3. Ustęp 2 nie ma zastosowania w odniesieniu do systemów gwarancji depozytów, o których mowa w art. 1 ust. 2.
4. Komisji przekazuje się upoważnienie do szczegółowego określenia definicji i metod opisanych w załączniku II część A. Projekty tych standardów regulacyjnych są przyjmowane zgodnie z art. 7 do 7d [rozporządzenia ustanawiającego Europejski Organ Nadzoru Bankowego]. Europejski Organ Nadzoru Bankowego może opracowywać projekty standardów regulacyjnych, które przedkładane są Komisji.
5. Do dnia 31 grudnia 2012 r. Europejski Organ Nadzoru Bankowego publikuje wytyczne w sprawie stosowania załącznika II część B zgodnie z [art. 8 rozporządzenia ustanawiającego Europejski Organ Nadzoru Bankowego].

↓ 94/19/WE, art. 4 (nowy)

Artykuł 12

Współpraca w obrębie Unii

1. ~~Utworzone i urzędowo uznane w danym Państwie Członkowskim~~ Systemy gwarancji depozytów ~~zgodnie z przepisami art. 3 ust. 1~~ zabezpieczają deponentów oddziałów, jakie instytucje kredytowe utworzyły w innych ~~Państwach~~ Państwach ~~Członkowskich~~.

~~Do dnia 31 grudnia 1999 r. ani wysokość, ani zakres — łącznie z kwotą — tam zaoferowanego pokrycia nie mogą przekraczać maksymalnej kwoty oraz maksymalnego zakresu pokrycia, przyznanego przez odpowiedni system gwarancji na terytorium Państwa Członkowskiego przyjmującego.~~

~~Przed upływem tej daty Komisja sporządzi, na podstawie zdobytych doświadczeń dotyczących zastosowania akapitu drugiego, sprawozdanie oraz zbada, czy ta regulacja jest dalej konieczna. W danym przypadku Komisja przedstawi propozycję dyrektywy Parlamentowi Europejskiemu i Radzie w celu przedłużenia okresu jej ważności.~~

~~2. Jeżeli wysokość lub zakres przekraczają — łącznie z kwotą — pokrycie przyznane przez odpowiedni system gwarancji w Państwie Członkowskim przyjmującym, wysokość lub zakres pokrycia zaoferowanego w tym Państwie Członkowskim, w którym instytucja kredytowa jest dopuszczona, to Państwo Członkowskie przyjmujące zadba, aby na jego terytorium istniał urzędowo uznany system gwarancji depozytów, do którego mógłby dobrowolnie przyłączyć się oddział, w celu dopełnienia gwarancji, z której korzystają właśnie deponentei z racji swojego członkostwa w systemie Państwa Członkowskiego pochodzenia.~~

~~Oddział powinien przyłączyć się do tego systemu, który jest przewidziany dla danego typu instytucji, której oddział jest przyporządkowany w Państwie Członkowskim przyjmującym, lub której on najbardziej odpowiada.~~

~~3. Państwa Członkowskie zadbają, aby zostały ustalone obiektywne i ogólnie obowiązujące warunki dla członkostwa oddziałów w systemie Państwa Członkowskiego przyjmującego, zgodnie z przepisami ust. 2. Przez warunki przyjęcia należy rozumieć spełnienie wszystkich właściwych zobowiązań towarzyszących członkostwu, a w szczególności uiszczenie wszystkich kwot i innych należności. Wdrożenie tego ustępu przez Państwa Członkowskie następuje zgodnie z zasadami określonymi w załączniku II.~~

~~4. Jeżeli oddział, który skorzystał z prawa dobrowolnego członkostwa, zgodnie z ust. 2, nie spełnia obowiązków jako członek systemu gwarancji depozytów, to właściwe władze, które wydały zezwolenie, będą o tym informowane; opierając się na systemie gwarancji podejmą wszystkie niezbędne kroki, aby zapewnić przestrzeganie wymienionych zobowiązań.~~

~~Jeżeli oddział, mimo tych działań, nie spełni wymienionych zobowiązań, to system gwarancji depozytów może wykluczyć oddział z tego systemu po upływie odpowiedniego terminu wypowiedzenia, nie krótszym niż dwanaście miesięcy, za zgodą odpowiednich organów, które wydały to zezwolenie. Depozyty dokonywane przed datą wykluczenia pozostają do momentu ich płatności pod ochroną dobrowolnego systemu gwarancji depozytów. Deponentei są informowani o wygaśnięciu dodatkowego pokrycia.~~

~~Artykuł 12~~

~~1. Do dnia 31 grudnia 2009 r. Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące:~~

- ~~a) harmonizacji mechanizmów finansowania systemów gwarancji depozytów, podejmując w szczególności kwestię skutków braku takiej harmonizacji w przypadku kryzysu o charakterze transgranicznym, w odniesieniu do gotowości do wypłat depozytów, oraz w odniesieniu do zasad uczciwej konkurencji, a także korzyści i kosztów takiej harmonizacji;~~
- ~~b) stosowności i warunków wprowadzenia pełnych gwarancji dla niektórych tymczasowo podwyższonych sald rachunków;~~
- ~~e) możliwych modeli wprowadzenia składek uzależnionych od ryzyka;~~
- ~~d) korzyści i kosztów ewentualnego wprowadzenia wspólnotowego systemu gwarancji depozytów;~~
- ~~e) wpływu różnic w prawodawstwie dotyczącym kompensacji w przypadkach, gdy długi deponenta równoważą jego saldo dodatnie, na skuteczność systemu i możliwe zakłócenia, przy uwzględnieniu procesu likwidacji transgranicznej;~~
- ~~f) harmonizacji zakresu produktów i deponentów objętych gwarancjami, w tym szczególnych potrzeb małych i średnich przedsiębiorstw oraz władz lokalnych;~~
- ~~g) powiązań między systemami gwarancji depozytów a alternatywnymi sposobami wypłacania deponentom odszkodowania, np. awaryjnymi mechanizmami wypłaty.~~

~~W razie potrzeby Komisja przedkłada stosowne wnioski w celu zmiany niniejszej dyrektywy.~~

~~2. Państwa członkowskie informują Komisję i Europejski Komitet Bankowy o zamiarze zmiany zakresu lub poziomu gwarancji depozytów, a także o wszelkich trudnościach napotykanym przy współpracy z innymi państwami członkowskimi.~~

~~5. W przypadkach, o których mowa w ust. 1-4, państwa członkowskie zapewniają wzajemną współpracę systemów gwarancji depozytów.~~

↓ 2009/14/WE art. 1 ust. 2 lit. b)

~~6. Nie rzadziej niż raz na dwa lata Komisja dokonuje oceny funkcjonowania niniejszego artykułu i w stosownych przypadkach proponuje dokonanie w nim zmian.~~

↓ nowy

2. Deponenci oddziałów ustanowionych przez instytucje kredytowe w innych państwach członkowskich lub oddziałów w państwach członkowskich, w których prowadzi działalność instytucja kredytowa, która uzyskała zezwolenie w innym państwie członkowskim, są spłacani przez system przyjmującego państwa członkowskiego w imieniu systemu macierzystego państwa członkowskiego. System macierzystego państwa członkowskiego dokonuje rekompensaty systemu przyjmującego państwa członkowskiego.

System przyjmującego państwa członkowskiego informuje również deponentów, których to dotyczy, w imieniu systemu macierzystego państwa członkowskiego i jest uprawniony do otrzymywania korespondencji od tych deponentów w imieniu systemu macierzystego państwa członkowskiego.

3. Jeżeli instytucja kredytowa przestaje być członkiem jednego systemu i przyłącza się do innego systemu, składki wniesione w ciągu 6 miesięcy poprzedzających zakończenie członkostwa są zwracane lub przenoszone do tego innego systemu. Przepis ten nie ma zastosowania, jeżeli instytucja kredytowa została wykluczona z systemu zgodnie z art. 3 ust. 3.

4. Państwa członkowskie zapewniają, by systemy gwarancji depozytów macierzystego państwa członkowskiego wymieniały z systemami gwarancji depozytów przyjmującego państwa członkowskiego informacje, o których mowa w art. 3 ust. 7. Stosowane są przy tym ograniczenia określone w tym artykule.

5. W celu ułatwienia skutecznej współpracy między systemami gwarancji depozytów, ze szczególnym uwzględnieniem niniejszego artykułu i art. 10, systemy gwarancji depozytów lub, tam gdzie to stosowne, właściwe organy zawierają pisemne umowy dotyczące współpracy. Umowy takie uwzględniają wymogi określone w dyrektywie 95/46/WE.

Europejski Organ Nadzoru Bankowego jest powiadamiany o istnieniu i treści takich umów. Może on wydawać opinie na temat takich umów zgodnie z art. 6 ust. 2 lit. f) i art. 19 [rozporządzenia ustanawiającego Europejski Organ Nadzoru Bankowego]. Jeżeli właściwe organy lub systemy gwarancji depozytów nie mogą osiągnąć porozumienia lub w przypadku sporów dotyczących interpretacji takich umów Europejski Organ Nadzoru Bankowego dokonuje rozstrzygnięcia sporów zgodnie z art. 11 [rozporządzenia ustanawiającego Europejski Organ Nadzoru Bankowego].

Brak takich umów nie ma wpływu na roszczenia deponentów na mocy art. 8 ust. 2 lub instytucji kredytowych na mocy ust. 3 niniejszego artykułu.

↓ 94/19/WE, art. 6 (dostosowany)
⇒ nowy

Artykuł 13

Oddziały instytucji kredytowych mających siedzibę w państwach trzecich

1. Państwa ~~członkowskie~~ ~~z~~badają, czy oddziały instytucji kredytowej z siedzibą ~~spółki~~ poza Unią Europejską ~~Wspólnotą~~ dysponują ~~pokryciem~~ ⇒ ochroną ⇐ równoważnym ~~też~~ ~~mu~~, ~~jak~~ ~~ie~~ jest przewidziane w niniejszej dyrektywie.

Jeżeli oddziały nie dysponują takim ~~ochroną~~ ~~pokryciem~~, Państwa ~~członkowskie~~ mogą, z zastrzeżeniem przepisów art. 38 ust. 1 dyrektywy 2006/48/WE ~~9 ust. 1 dyrektywy 77/780/EWG~~, wymagać, by oddziały instytucji kredytowych z siedzibą ~~spółki~~ poza Unią Europejską ~~Wspólnotą~~ przyłączyły się do systemu gwarancji depozytów funkcjonującego na ich terytorium.

2. ~~Faktycznym~~ Obecnym i potencjalnym deponentom ~~z~~ oddziałów instytucji kredytowych z siedzibą ~~znajdująca się~~ poza Unią Europejską ~~Wspólnotą~~, ⇒ które nie są członkiem systemu działającego w państwie członkowskim, ⇐ powinny zostać ~~przez instytucję kredytową~~ udostępnione wszystkie informacje o działaniach zabezpieczających ich depozyty.
3. Informacje wymienione w ust. 2 muszą być dostępne i sformułowane jasno i zrozumiale, w języku urzędowym lub w jednym z języków urzędowych ~~Państwa~~ ~~członkowskiego~~, gdzie utworzono oddział instytucji kredytowej, zgodnie z przepisami prawa krajowego.

↓ 2009/14/WE art. 1 ust. 5
(nowy)
⇒ nowy

Artykuł 14

Informacje dla deponentów

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby instytucje kredytowe udostępniały swoim obecnym i potencjalnym deponentom informacje niezbędne do zidentyfikowania systemu gwarancji depozytów w Unii ~~Wspólnotie~~, do którego należy instytucja kredytowa wraz z oddziałami, ~~lub alternatywnego systemu, o którym mowa w art. 3 ust. 1 akapit drugi lub w art. 3 ust. 4. Deponenti są informowani o przepisach dotyczących systemu gwarancji depozytów lub o wszelkich innych mających zastosowanie ustaleniach, łącznie z kwotą i zakresem gwarancji oferowanej w systemie gwarancji depozytów.~~ Jeżeli depozyt nie jest objęty gwarancją w systemie gwarancji depozytów zgodnie z art. 4 ~~7 ust. 2~~, instytucja kredytowa powiadamia o tym deponenta.

2. ~~Wszelkie informacje~~ ⇒ dla potencjalnych deponentów ⇐ udostępniane są ~~w łatwy do zrozumienia sposób~~ ⇒ przed zawarciem umowy o przyjęcie depozytu i są podpisywane przez potencjalnych deponentów. W tym celu stosowany jest model z załącznika III. ⇐

3. Obecni deponenci otrzymują informacje na wyciągach ze swoich rachunków. Informacje te obejmują potwierdzenie, że depozyty są depozytami kwalifikującymi się w rozumieniu art. 2 ust. 1 i art. 4. Ponadto konieczne jest odniesienie do arkusza informacyjnego w załączniku III wraz z informacją, gdzie można go uzyskać. Można również wskazać stronę internetową właściwego systemu gwarancji depozytów.

~~Informacje dotyczące warunków otrzymania odszkodowania i formalności, jakich należy dopełnić w tym celu, podawane są na wniosek.~~

↓ 94/19/WE, art. 9
⇒ nowy

4. Informacje przewidziane w ust. 1 muszą, zgodnie z obowiązującymi przepisami krajowymi danego państwa, być dostępne w języku urzędowym lub w jednym z języków urzędowych państwa członkowskiego, w którym został utworzony oddział.

5. ~~Państwa członkowskie ustalą zasady, które ograniczają korzystanie z informacji, o których mowa w ust. 1, dla celów reklamowych, aby przez tego rodzaju regulacje nie została naruszona stabilność systemu bankowego i zaufanie deponentów. Państwa członkowskie mogą ograniczyć tę reklamę jedynie do rzeczowej informacji dotyczącej wskazania systemu gwarancji, do którego należy instytucja kredytowa~~ ⇒ gwarantującego produkt, którego dotyczy dana reklama ⇐ .

↓ nowy

Instytucje kredytowe będące członkami systemu, o którym mowa w art. 1 ust. 3 i 4, informują odpowiednio deponentów o zasadach funkcjonowania systemu. Takie informacje nie mogą zawierać wskazania na nieograniczony zakres gwarancji depozytów.

6. W przypadku połączenia instytucji kredytowych ich deponenci są informowani o połączeniu co najmniej na miesiąc, zanim nabierze ono skutków prawnych. Deponenci są informowani o fakcie, iż z chwilą gdy połączenie staje się skuteczne, wszystkie ich depozyty ulokowane w każdym z łączących się banków zostaną zsumowane do celów określenia zakresu ich ochrony w ramach systemu gwarancji depozytów.

7. Jeżeli deponent korzysta z bankowości internetowej, informacje, które muszą być udostępniane na mocy niniejszej dyrektywy, są przekazywane środkami łączności elektronicznej w sposób zapewniający zwrócenie na nie uwagi przez deponenta.

~~Artykuł 12~~

~~1. Do dnia 31 grudnia 2009 r. Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące:~~

- ~~a) harmonizacji mechanizmów finansowania systemów gwarancji depozytów, podejmując w szczególności kwestię skutków braku takiej harmonizacji w przypadku kryzysu o charakterze transgranicznym, w odniesieniu do gotowości do wypłat depozytów, oraz w odniesieniu do zasad uczciwej konkurencji, a także korzyści i kosztów takiej harmonizacji;~~
- ~~b) stosowności i warunków wprowadzenia pełnych gwarancji dla niektórych tymczasowo podwyższonych sald rachunków;~~
- ~~c) możliwych modeli wprowadzenia składek uzależnionych od ryzyka;~~
- ~~d) korzyści i kosztów ewentualnego wprowadzenia wspólnotowego systemu gwarancji depozytów;~~
- ~~e) wpływu różnic w prawodawstwie dotyczącym kompensacji w przypadkach, gdy długi deponenta równoważą jego saldo dodatnie, na skuteczność systemu i możliwe zakłócenia, przy uwzględnieniu procesu likwidacji transgranicznej;~~
- ~~f) harmonizacji zakresu produktów i deponentów objętych gwarancjami, w tym szczególnych potrzeb małych i średnich przedsiębiorstw oraz władz lokalnych;~~
- ~~g) powiązań między systemami gwarancji depozytów a alternatywnymi sposobami wypłacania deponentom odszkodowania, np. awaryjnymi mechanizmami wypłaty.~~

~~W razie potrzeby Komisja przedkłada stosowne wnioski w celu zmiany niniejszej dyrektywy.~~

~~2. Państwa członkowskie informują Komisję i Europejski Komitet Bankowy o zamiarze zmiany zakresu lub poziomu gwarancji depozytów, a także o wszelkich trudnościach napotykanym przy współpracy z innymi państwami członkowskimi.~~

Artykuł 15

Wykaz instytucji kredytowych, którym udzielono zezwolenia

Komisja podaje ~~w na~~ sporządzanym przez siebie, zgodnie z art. ~~3 ust. 7~~ dyrektywy ~~77/780/EWG~~ 14 dyrektywy 2006/48/WE, wykazie ~~listy~~ ~~licze~~ instytucji ~~ów~~ posiadających zezwolenie status ~~każdego oddzielnego instytucji~~ kredytowej ~~go~~ w odniesieniu do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 16

Wykonanie przekazania

1. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 5 ust. 7, powierza się Komisji na czas nieokreślony.
2. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja powiadamia o tym równocześnie Parlament Europejski i Radę.
3. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych powierzone Komisji podlegają warunkom określonym w art. 17 i 18.

Artykuł 17

Odwołanie przekazanych uprawnień

1. Przekazanie uprawnień przewidziane w art. 16 może zostać odwołane w dowolnym momencie przez Parlament Europejski lub Radę.
2. Instytucja, która rozpoczęła wewnętrzną procedurę w celu podjęcia decyzji, czy zamierza ona odwołać przekazanie uprawnień, informuje drugą instytucję i Komisję, odpowiednio wcześniej przed podjęciem ostatecznej decyzji, wskazując przekazane uprawnienia, które mogłyby zostać odwołane, oraz możliwe przyczyny tego odwołania.
3. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie uprawnień określonych w tej decyzji. Staje się ona skuteczna natychmiast lub od późniejszej daty, która jest w niej określona. Nie wpływa ona na ważność aktów delegowanych już obowiązujących. Jest ona publikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 18

Sprzeciw wobec aktów delegowanych

1. Parlament Europejski i Rada mogą wyrazić sprzeciw wobec aktu delegowanego w terminie dwóch miesięcy licząc od daty zawiadomienia. Z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady termin ten jest przedłużany o miesiąc.
2. Jeśli przed upływem tego terminu ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyrażą sprzeciwu wobec aktu delegowanego, jest on publikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* oraz wchodzi w życie z dniem podanym w tym akcie.

Akt delegowany może zostać opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* i wejść w życie przed upływem tego terminu, jeśli zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie zamierzają zgłaszać sprzeciwu.

3. Jeśli Parlament Europejski lub Rada wyrażą sprzeciw wobec aktu delegowanego, nie wchodzi on w życie. Instytucja, która wyraża sprzeciw wobec aktu delegowanego, podaje uzasadnienie.

Artykuł 19

Przepisy przejściowe

1. Składki na rzecz systemów gwarancji depozytów, o których mowa w art. 9, są rozdzielane możliwie równomiernie do czasu osiągnięcia poziomu docelowego, o którym mowa w art. 9 ust. 1 akapit trzeci.
2. Deponenci, którzy posiadają dłużne papiery wartościowe wyemitowane przez tę samą instytucję kredytową oraz zobowiązania wynikające z przyjęć własnych weksli akceptowanych oraz weksli własnych; depozyty, których istnienie może być potwierdzone wyłącznie za pomocą zaświadczenia innego niż wyciąg z rachunku; depozyty, których kwota główna nie jest spłacana w wartości nominalnej lub których kwota główna jest spłacana w wartości nominalnej jedynie w ramach szczególnej gwarancji lub szczególnego uzgodnienia, udzielonej, względnie udzielonego, przez instytucję kredytową lub osobę trzecią; są informowani, że ich depozyty nie są już objęte ochroną systemu gwarancji depozytów.
3. Jeżeli po transpozycji niniejszej dyrektywy lub dyrektywy 2009/14/WE do prawa krajowego określone depozyty nie są już, w całości lub częściowo, dłużej objęte ochroną systemów gwarancji depozytów, państwa członkowskie mogą zezwolić na objęcie tych depozytów gwarancją do dnia 31 grudnia 2014 r., jeżeli depozyty te zostały wpłacone przed dniem 30 czerwca 2010 r. Po dniu 31 grudnia 2014 r. państwa członkowskie zapewniają, by żaden system gwarancji nie udzielał wyższych lub bardziej kompleksowych gwarancji niż przewidziane w niniejszej dyrektywie, niezależnie od momentu wpłacenia depozytów.
4. Do dnia 31 grudnia 2015 r. Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie, któremu w razie potrzeby towarzyszy wniosek ustawodawczy,

służące określeniu, czy istniejące systemy gwarancji depozytów powinny zostać zastąpione jednym systemem dla całej Unii.

5. Do dnia 31 grudnia 2015 r. Komisja, przy wsparciu [Europejskiego Organu Nadzoru Bankowego], przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat postępów we wdrażaniu niniejszej dyrektywy. W sprawozdaniu tym dokonywana jest w szczególności ocena możliwości określenia poziomu docelowego na podstawie gwarantowanych depozytów, bez zmniejszania ochrony deponentów.

↓ 94/19/WE, art. 14
⇒ nowy

Artykuł 20

Transpozycja

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne, ~~konieczne do wdrożenia niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy~~ ⇒ art. 1, art. 2 ust. 1 lit. a), c), d), f), h)–m), art. 2 ust. 2, art. 3 ust. 1, art. 3 ust. 3, art. 3 ust. 5–7, art. 4 ust. 1 lit. d)–k), art. 5 ust. 2–5, art. 6 ust. 4–7, art. 7 ust. 1–3, art. 8 ust. 2–4, art. 9–11, art. 12, art. 13 ust. 1–2, art. 14 ust. 1–3, art. 14 ust. 5–7, art. 19 oraz załączników I–III najpóźniej do dnia 31 grudnia 2012 r. ⇐ ~~i~~
~~n~~ Niezwłocznie ~~powiadomią o tym Komisję.~~ ⇒ przekazują Komisji tekst tych przepisów oraz tabelę korelacji pomiędzy tymi przepisami a niniejszą dyrektywą. ⇐

W drodze odstępstwa od akapitu pierwszego państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania art. 9 ust. 1 akapit trzeci, art. 9 ust. 3 i art. 10 do dnia 31 grudnia 2020 r.

W drodze odstępstwa od akapitu pierwszego państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania art. 7 ust. 1 i art. 9 ust. 5 do dnia 31 grudnia 2013 r. Odsetek kwalifikujących się depozytów, o którym mowa w art. 9 ust. 5 lit. a), nie obowiązuje przed dniem 1 stycznia 2014 r. Do dnia 31 grudnia 2017 r. obowiązuje odsetek w wysokości 0,5 %. Po tym dniu i do dnia 31 grudnia 2020 r. obowiązuje odsetek w wysokości 0,75 %.

Przepisy przyjęte przez ~~P~~państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. ~~Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.~~ ⇒ Przepisy te zawierają także wskazanie, że w istniejących przepisach ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odniesienia do dyrektyw uchylonych niniejszą dyrektywą należy odczytywać jako odniesienia do niniejszej dyrektywy. Metody dokonywania takiego odniesienia i formułowania takiego wskazania określone są przez państwa członkowskie. ⇐

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty ~~najważniejszych~~ podstawowych przepisów ~~prawnych, krajowego w tym administracyjnych, jakie wydadzą~~ przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

↓ nowy

Artykuł 21

Uchylenie

Dyrektywa 94/19/WE wraz z jej późniejszymi zmianami zostaje uchylona ze skutkiem od dnia 31 grudnia 2012 r., bez uszczerbku dla obowiązków państw członkowskich dotyczących terminów transpozycji do prawa krajowego i stosowania dyrektyw wymienionych w załączniku IV

Odesłania do uchylonych dyrektyw należy odczytywać jako odesłania do niniejszej dyrektywy, zgodnie z tabelą korelacji w załączniku V.

↓ 94/19/WE, art. 15
(dostosowany)
⇒ nowy

Artykuł 22

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie ~~z~~ ⇒ dwudziestego ~~dnia~~ ⇒ po ~~jej~~ opublikowaniu ~~u~~ w Dzienniku Urzędowym ~~Wspólnot~~ Unii ~~Europejskiej~~.

⇒ Artykuł 2 ust. 1 lit. b), e) i g), art. 4 ust. 1 lit. a)–c), art. 5 ust. 1), art. 6 ust. 1)–3), art. 7 ust. 4, art. 8 ust. 1), art. 12 ust. 1), art. 13 ust. 3), art. 14 ust. 4) oraz art. 15–18 stosuje się od dnia 1 stycznia 2013 r.

↓ 94/19/WE, art. 16

Artykuł 23

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do ~~P~~państw ~~E~~członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący
[...]

W imieniu Rady
Przewodniczący
[...]

ZAŁĄCZNIK I

Określenie uzależnionych od ryzyka składek na rzecz systemów gwarancji depozytów

1. Stosuje się następujące wzory:

a) wysokość uzależnionej od ryzyka składki członka systemu

$$C_i = TC * RS_i$$

b) udział członka systemu w ogólnym ryzyku systemu

$$RS_i = \frac{RA_i}{\sum_{k=1}^n RA_k}$$

c) wysokość ważonej ryzykiem składki członka systemu

$$RA_i = CB * \beta_i$$

gdzie:

C_i wysokość składki i -tego członka systemu

TC łączna kwota składek gromadzonych przez system

RS_i udział i -tego członka systemu w ogólnym ryzyku systemu

RA_i wysokość ważonej ryzykiem składki i -tego członka systemu

RA_k wysokość ważonych ryzykiem składek każdego z i członków systemu

CB podstawa składki (tj. kwalifikujące się depozyty)

β_i współczynnik ryzyka przypisany i -temu członkowi systemu zgodnie z załącznikiem II

2. Stosuje się następujące wzory:

a) łączny wynik członka systemu

$$\rho_i = \frac{3}{4} \rho_i^{\text{COR}} + \frac{1}{4} \rho_i^{\text{SUP}}$$

b) wynik cząstkowy członka systemu w odniesieniu do wskaźników podstawowych

$$\rho_i^{\text{COR}} = \frac{1}{4} [\rho_i^{\text{CA1}} + \rho_i^{\text{AQ1}} + \rho_i^{\text{P1}} + \rho_i^{\text{L1}}]$$

c) wynik cząstkowy członka systemu w odniesieniu do wskaźników uzupełniających

$$\rho_i^{\text{SUP}} = \frac{1}{n} [\rho_i^{x_1} + \rho_i^{x_2} + \dots + \rho_i^{x_n}]$$

gdzie:

ρ_i łączny wynik i -tego członka systemu

ρ_i^{COR} wynik cząstkowy i -tego członka systemu w odniesieniu do wskaźników podstawowych

ρ_i^{SUP} wynik cząstkowy i -tego członka systemu w odniesieniu do wskaźników uzupełniających

ρ_i^x zmienna określająca ryzyko i -tego członka systemu w odniesieniu do szczególnego wskaźnika podstawowego lub uzupełniającego przedstawionego w załączniku II

x symbol danego wskaźnika podstawowego lub uzupełniającego

↓ nowy

ZAŁĄCZNIK II

Wskaźniki, wyniki i wagi służące do obliczania składek uzależnionych od ryzyka

CZEŚĆ A

Wskaźniki podstawowe

1. Następujące wskaźniki podstawowe są stosowane do obliczania składek uzależnionych od ryzyka:

Kategoria ryzyka:	Wskaźnik	Stosunek
Adekwatność kapitałowa	Pozycje funduszy własnych, o których mowa w art. 57 lit. a) do ca) dyrektywy 2006/48/WE oraz aktywa ważone ryzykiem, o których mowa w art. 76 dyrektywy 2006/48/WE	$\frac{\text{Fundusze własne}}{\text{Aktywa ważone ryzykiem}}$
Jakość aktywów	Kredyty zagrożone	$\frac{\text{Kredyty zagrożone}}{\text{Kredyty brutto}}$
Rentowność	Zwrot z aktywów	$\frac{\text{zysk netto}}{\text{Średnio aktywa ogółem}}$
Płynność	Do ustalenia przez państwa członkowskie zgodnie z art. 11 ust. 4	

2. Następujące wyniki są stosowane w celu odzwierciedlenia profili ryzyka w odniesieniu do wskaźników podstawowych:

Poziom ryzyka	Adekwatność kapitałowa	Jakość aktywów	Rentowność	Płynność
Bardzo niskie ryzyko	1	1	1	1
Niskie ryzyko	2	2	2	2
Średnie ryzyko	3	3	3	3
Wysokie ryzyko	4	4	4	4
Bardzo wysokie ryzyko	5	5	5	5

3. Następujące wyniki są przypisywane członkom systemu na podstawie faktycznych wartości wskaźników w danej kategorii ryzyka:

Element	Symbol (x)	$\rho^x = 1$	$\rho^x = 2$	$\rho^x = 3$	$\rho^x = 4$	$\rho^x = 5$
Adekwatność kapitałowa	CA	$x > 12,3\%$	$12,3\% \geq x > 9,6\%$	$9,6\% \geq x > 8,2\%$	$8,2\% \geq x > 7\%$	$x \leq 7\%$
Jakość aktywów	AQ	$x \leq 1\%$	$1\% < x \leq 2,1\%$	$2,1\% < x \leq 3,7\%$	$3,7\% < x \leq 6\%$	$x > 6\%$
Rentowność	P	$x > 1,2\%$	$1,2\% \geq x > 0,9\%$	$0,9\% \geq x > 0,7\%$	$0,7\% \geq x > 0,5\%$	$x \leq 0,5\%$
Płynność	L	Państwa członkowskie mogą określić progi dla każdego ρ^x zgodnie z art. 11 ust. 4				

4. Następujące wagi (współczynniki) ryzyka są przypisywane członkom systemu w zależności od łącznego wyniku:

Łączny wynik (ρ)	$1 < \rho \leq 1,5$	$1,5 < \rho \leq 2,5$	$2,5 < \rho \leq 3,5$	$3,5 < \rho \leq 4,5$	$4,5 < \rho \leq 5$
Współczynnik ryzyka (β)	75 %	100 %	125 %	150 %	200 %

CZĘŚĆ B

Wskaźniki uzupełniające

1. Państwa członkowskie określają wskaźniki uzupełniające służące do obliczania składek uzależnionych od ryzyka. Do tego celu mogą być wykorzystywane wszystkie lub niektóre z poniższych wskaźników:

Kategoria ryzyka	Wskaźnik / stosunek	Definicja
Adekwatność kapitałowa	Kapitał ogółem	$\frac{\text{Kapitał ogółem}}{\text{Aktywa ważone ryzykiem}}$
	Nadwyżka kapitałowa *	$\frac{\text{Nadwyżka kapitałowa}}{\text{Aktywa ogółem}}$ lub $\frac{\text{Nadwyżka kapitałowa}}{\text{Aktywa ważone ryzykiem}}$
Jakość aktywów	Rezerwa na straty kredytowe	$\frac{\text{Rezerwa na straty kredytowe}}{\text{Przychody netto z tytułu odsetek}}$ lub $\frac{\text{Rezerwa na straty kredytowe}}{\text{Przychody operacyjne}}$
	Aktywa ważone ryzykiem	$\frac{\text{Aktywa ważone ryzykiem}}{\text{Aktywa ogółem}}$
Rentowność	Koszty do dochodów	$\frac{\text{Koszty operacyjne}}{\text{Przychody operacyjne}}$
	Marża netto	$\frac{\text{Marża netto}}{\text{Kapitał ogółem}}$
Płynność	Do ustalenia przez państwa członkowskie zgodnie z art. 11 ust. 5	

* Nadwyżka kapitałowa = Kapitał – fundusze własne wymienione w art. 57 lit. a) do h) dyrektywy 2006/48/WE.

2. Następujące wyniki są stosowane w celu odzwierciedlenia profili ryzyka w odniesieniu do wskaźników uzupełniających:

Poziom ryzyka	Adekwatność kapitałowa	Jakość aktywów	Rentowność	Płynność
Bardzo niskie ryzyko	1	1	1	1
Niskie ryzyko	2	2	2	2
Średnie ryzyko	3	3	3	3
Wysokie ryzyko	4	4	4	4
Bardzo wysokie ryzyko	5	5	5	5

3. Następujące wagi (współczynniki) ryzyka są przypisywane członkom systemu w zależności od łącznego wyniku:

Łączny wynik (ρ)	$1 < \rho \leq 1,5$	$1,5 < \rho \leq 2,5$	$2,5 < \rho \leq 3,5$	$3,5 < \rho \leq 4,5$	$4,5 < \rho \leq 5$
Współczynnik ryzyka (β)	75 %	100 %	125 %	150 %	200 %

ZALĄCZNIK III**Wzór arkusza informacji dla deponentów**

Jeżeli należny i wymagalny depozyt nie został wypłacony przez instytucję kredytową z przyczyn, które są bezpośrednio związane z jej sytuacją finansową, deponenti są spłacani przez system gwarancji depozytów. [Wpisać nazwę produktu] [wpisać nazwę instytucji kredytowej prowadzącej rachunek] jest zasadniczo objęty gwarancją właściwego systemu gwarancji depozytów.

Kwota gwarancji wynosi maksymalnie 100 000 EUR na bank. Oznacza to, że w celu określenia kwoty objętej gwarancją sumowane są wszystkie depozyty ulokowane w tym samym banku. Przykładowo, jeżeli deponent posiada 90 000 EUR na rachunku oszczędnościowym i 20 000 EUR na rachunku bieżącym, spłaconych zostanie jedynie 100 000 EUR.

[Tylko w stosownych przypadkach]: Metoda ta jest również stosowana w przypadku, gdy bank prowadzi działalność pod różnymi nazwami handlowymi. [Wpisać nazwę instytucji kredytowej prowadzącej rachunek] działa również pod nazwą [wpisać wszystkie inne nazwy tej samej instytucji kredytowej]. Oznacza to, że suma wszystkich depozytów ulokowanych w instytucjach działających pod jedną lub wieloma z tych nazw handlowych jest gwarantowana łącznie do wysokości 100 000 EUR.

W przypadku wspólnych rachunków górna granica 100 000 EUR stosuje się do każdego z deponentów.

[Tylko w stosownych przypadkach]: Jednakże depozyty na rachunku, do którego dwie lub więcej osób jest uprawnionych jako członkowie spółki osobowej, spółki partnerskiej, stowarzyszenia lub jakiegokolwiek podobnego ugrupowania niemającego osobowości prawnej, są do celów obliczenia górnej granicy wynoszącej 100 000 EUR sumowane i traktowane jako depozyt jednego deponenta.

Zasadniczo depozyty wszystkich klientów indywidualnych i przedsiębiorstw są chronione przez systemy gwarancji depozytów. O wyjątkach obowiązujących w odniesieniu do określonych depozytów informuje strona internetowa właściwego systemu gwarancji depozytów. Na odpowiednie zapytanie również bank udziela informacji o tym, czy określone produkty są objęte ochroną czy też nie. Jeżeli depozyty są gwarantowane, bank potwierdza to również na wyciągu z rachunku.

Właściwym systemem gwarancji depozytów jest [wpisać nazwę oraz adres, telefon, adres poczty elektronicznej i stronę internetową]. Dokonuje on spłaty depozytów (w kwocie do 100 000 EUR) w terminie sześciu tygodni, a od 31 grudnia 2013 r. w terminie tygodnia.

Jeżeli spłata depozytów nie nastąpiła w tych terminach, należy skontaktować się w systemem gwarancji depozytów, ponieważ termin wnoszenia roszczeń może po pewnym czasie upłynąć. Dalsze informacje można uzyskać na następującej stronie internetowej [wpisać adres strony internetowej właściwego systemu gwarancji depozytów].

[Tylko w stosownych przypadkach]: Depozyt jest gwarantowany przez instytucjonalny system ochrony, który [nie] jest uznany jako system gwarancji depozytów. Oznacza to, że wszystkie banki, które są członkami tego systemu, udzielają sobie wzajemnej pomocy w celu uniknięcia upadłości banku. Jeśli mimo tego dojdzie do upadłości banku depozyty zostaną spłacone do wysokości 100 000 EUR.

↓ nowy

ZAŁĄCZNIK IV

CZĘŚĆ A

Uchylone dyrektywy wraz z ich późniejszymi zmianami (o których mowa w art. 21)

Dyrektywa 94/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 1994 r. w sprawie systemów gwarancji depozytów

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/14/WE z dnia 11 marca 2009 r. zmieniająca dyrektywę 94/19/WE w sprawie systemów gwarancji depozytów w odniesieniu do poziomu gwarancji oraz terminu wypłaty

CZĘŚĆ B

Terminy transpozycji (o których mowa w art. 21)

Dyrektywa	Termin transpozycji
94/19/WE	1.7.1995
2009/14/WE	30.6.2009
2009/14/WE (art. 1 pkt 3 ppkt (i) akapit drugi, art. 7 ust. 1a i ust. 3 oraz art. 10 ust. 1 dyrektywy 94/19/WE zmienionej dyrektywą 2009/14/WE)	31.12.2010

↓ nowy

ZAŁĄCZNIK V

Tabela korelacji

Niniejsza dyrektywa	Dyrektywa 2009/14/WE	Dyrektywa 94/19/WE
Artykuł 1	-	-
Artykuł 2 ust. 1 lit. a)		Artykuł 1 ust. 1
Artykuł 2 ust. 1 lit. d)		Artykuł 1 ust. 2
Artykuł 2 ust. 1 lit. e)	Artykuł 1 ust. 1	Artykuł 1 ust. 3
Artykuł 2 ust. 1 lit. f)		Artykuł 1 ust. 4
Artykuł 2 ust. 1 lit. g)		Artykuł 1 ust. 5
Artykuł 3 ust. 1		Artykuł 3 ust. 1
Artykuł 3 ust. 2		Artykuł 3 ust. 2
Artykuł 3 ust. 3		Artykuł 3 ust. 3
Artykuł 3 ust. 4		Artykuł 5
Artykuł 3 ust. 6	Artykuł 1 ust. 6 lit. a)	
Artykuł 4 ust. 1 lit. a)–c)		Artykuł 2
Artykuł 4 ust. 1 lit. d)		Artykuł 7 ust. 2, załącznik I pkt 1
Artykuł 4 ust. 1 lit. f)		Artykuł 7 ust. 2, załącznik I pkt 10
Artykuł 4 ust. 1 lit. g)		Artykuł 7 ust. 2, załącznik I pkt 2
Artykuł 4 ust. 1 lit. h)		Artykuł 7 ust. 2, załącznik I pkt 5
Artykuł 4 ust. 1 lit. i)		Artykuł 7 ust. 2, załącznik I pkt 6
Artykuł 4 ust. 1 lit. j)		Artykuł 7 ust. 2, załącznik I pkt 3 i 4

Artykuł 4 ust. 10 lit. k)		Artykuł 7 ust. 2, załącznik I pkt 12
Artykuł 5 ust. 1	Artykuł 1 ust. 3 lit. a)	Artykuł 7 ust. 1
Artykuł 5 ust. 4	Artykuł 1 ust. 3 lit. a)	
Niniejsza dyrektywa	Dyrektywa 2009/14/WE	Dyrektywa 94/19/WE
Artykuł 5 ust. 6		Artykuł 7 ust. 4 i ust. 5
Artykuł 5 ust. 7	Artykuł 1 ust. 3 lit. d)	
Artykuł 6 ust. 1–3		Artykuł 8
Artykuł 7 ust. 1	Artykuł 1 ust. 6 lit. a)	Artykuł 10 ust. 1
Artykuł 7 ust. 3		Artykuł 10 ust. 4
Artykuł 7 ust. 4		Artykuł 10 ust. 5
Artykuł 8 ust. 1		Artykuł 7 ust. 6
Artykuł 8 ust. 2		Artykuł 11
Artykuł 12 ust. 1		Artykuł 4 ust. 1
Artykuł 13		Artykuł 6
Artykuł 14 ust. 1–3	Artykuł 1 ust. 5	Artykuł 9 ust. 1
Artykuł 14 ust. 4		Artykuł 9 ust. 2
Artykuł 14 ust. 5		Artykuł 9 ust. 3
Artykuł 15		Artykuł 13
Artykuły 16–18	Artykuł 1 ust. 4	

~~ZALĄCZNIK I~~

~~Lista wyjątków, zgodnie z art. 7 ust. 2~~

- ~~6. Depozyty instytucji finansowych w rozumieniu art. 1 ust. 6 dyrektywy 89/646/EWG.~~
- ~~7. Depozyty przedsiębiorstw ubezpieczeniowych.~~
- ~~8. Depozyty państwa oraz urzędów administracji centralnej.~~
- ~~9. Depozyty organów regionalnych i lokalnych.~~
- ~~10. Depozyty zbiorowych funduszy inwestycyjnych.~~
- ~~11. Depozyty funduszy rentowych i emerytalnych.~~
- ~~12. Depozyty członków rady administracyjnej, kierowników przedsiębiorstwa, wspólników osobiście odpowiedzialnych, osób posiadających co najmniej 5 % kapitału instytucji kredytowej, osób, którym powierzono kontrolę dokumentów rachunkowych instytucji kredytowej i deponentów, którym powierzono podobne funkcje w innych spółkach tej samej grupy przedsiębiorstw.~~
- ~~13. Depozyty bliskich krewnych oraz osób trzecich, które działają na rachunek deponentów, o których mowa w pkt 7.~~
- ~~14. Depozyty innych spółek tej samej grupy przedsiębiorstw.~~
- ~~15. Depozyty nicimienne.~~
- ~~16. Depozyty, do których deponent otrzymał na indywidualnej podstawie z instytucji kredytowej odsetki i inne korzyści finansowe, które przyczyniły się do pogorszenia sytuacji finansowej tej instytucji kredytowej.~~
- ~~17. Obligacje wydane przez instytucję kredytową i zobowiązania wynikające z przyjęć własnych weksli akceptowanych oraz weksli własnych.~~
- ~~18. Depozyty w walutach innych niż:
 - ~~• waluta jednego z Państw Członkowskich,~~
 - ~~• ECU.~~~~
- ~~19. Depozyty spółek, które są tak duże, że przewidziana możliwość sporządzania skróconego bilansu, zgodnie z przepisami art. 11 czwartej dyrektywy Rady 78/660/EWG z 25 lipca 1978 r. opartej na art. 54 ust. 3 lit. g) umowy dotyczącej~~

rocznego sprawozdania finansowego określonej formy prawnej spółek, nie jest brana pod uwagę²⁶;

↓ 94/19/WE, załącznik II

ZALĄCZNIK II

Główne zasady

Jeżeli oddział wnioskuje o przystąpienie do systemu gwarancji depozytów Państwa Członkowskiego przyjmującego, w celu uzupełnienia zabezpieczenia, to ten system gwarantowania wspólnie z systemem gwarancji depozytów Państwa Członkowskiego pochodzenia ustala odpowiednie regulacje i procedury dotyczące zapłaty odszkodowań deponentom tego oddziału. Podobnie do wypracowania tych procedur, jak również do ustalenia warunków członkostwa tego oddziału (określonego art. 4 ust. 2) mają zastosowanie następujące zasady:

a) system zabezpieczenia Państwa Członkowskiego przyjmującego ma w dalszym ciągu nieograniczone prawa narzucania swoich obiektywnych i mających ogólne zastosowanie zasad przynależnym instytucjom kredytowym; może on wymagać przekazania wszystkich istotnych informacji i ma prawo do kontroli tych danych w porozumieniu z właściwymi organami Państwa Członkowskiego pochodzenia;

b) system zabezpieczenia Państwa Członkowskiego przyjmującego spełni roszczenia płatności dotyczące dodatkowego odszkodowania, jeżeli odpowiednie władze Państwa Członkowskiego pochodzenia złożyły deklarację dotyczącą nierozporządzalności depozytów. System zabezpieczenia Państwa Członkowskiego przyjmującego ma nieograniczone prawo, aby przed zapłatą dodatkowego odszkodowania, zgodnie ze swoimi własnymi zasadami i według własnej procedury, sprawdzić, czy deponent jest uprawniony do roszczenia;

c) systemy zabezpieczenia Państwa Członkowskiego przyjmującego oraz Państwa Członkowskiego pochodzenia współpracują ściśle, by zapewnić deponentom w sposób szybki i prawidłowy otrzymanie odszkodowania. W szczególności uzgadniają, jak ewentualne wzajemne wierzytelności, które zgodnie z przepisami jednego lub innego systemu mogą doprowadzić do potrącenia, wywierają wpływ na odszkodowanie deponenta z każdego z tych obydwu systemów;

d) systemy zabezpieczenia Państwa Członkowskiego przyjmującego są upoważnione, aby w odpowiedniej mierze obciążyć oddziały kosztami dodatkowego odszkodowania, przy czym pokrycie uzyskane przez system zabezpieczenia Państwa Członkowskiego pochodzenia zostanie uwzględnione. W celu uproszczenia obliczania kosztów system zabezpieczenia Państwa Członkowskiego przyjmującego może zakładać, że jego zobowiązania, uwzględniając wszystkie okoliczności, ograniczają się tylko na tę część zabezpieczenia, która przekracza pokrycie uzyskane z systemu zabezpieczenia Państwa Członkowskiego pochodzenia i niezależnie od tego, czy Państwo Członkowskie pochodzenia rzeczywiście

²⁶ Dz.U. L 222 z 14.8. 1978, str. 11. Dyrektywa zmieniona ostatnio dyrektywą 90/605/EWG (Dz.U. L 317 z 16.11. 1990, str. 60).

~~placi odszkodowanie dla depozytów przechowywanych na terytorium Państwa Członkowskiego przyjmującego.~~

↓ 2009/14/WE art. 1 ust. 8
